

KOMMUNISTISK POLITIK

Fra demonstration i Athen 27. maj mod nye EU-dikterede nedskæringer

EUROPÆISK UNGDOM FØLGER DET SPANSKE EKSEMPEL

Nr. 12

15. årg.

2011

10. juni

-

24. juni

Støttepris 20 kr.

TEMA: Europæisk møde i København

- Gældsløkken parat s. 2 • Ufattelig godt – eller ...? s. 3 •
- EU's magt i Danmark s. 4 • ILO: Klassesamarbejds slut? s. 5 •
- Kommuneaftale 2012 s. 6 • Hvordan sort gøres hvidt s. 8 •
- Universitet i dødsspiral s. 9 • 81.000 ledige uden noget s. 10 •
- 7-tallet s. 11 • I dag CSC – dig i morgen? s. 13 •
- Bankerot og dermed Basta! s. 14 • Fire udtalelser fra IKMLPO/Europa s. 16 •
- Voice of Revolution s. 20 • Politistatsdom mod klimaaktivister s. 21 •
- Debat s. 22 • Skilsmisseret – måske s. 23 • Juventud sin futuro s. 24

Stormagter imod demokratioprør: Gældsløkken parat

Frankrig var i slutningen af maj vært for årets møde i verdens stormagtsklub G8. På årets dagsorden var først og fremmest inddæmning af de nordafrikanske oprør: Krigen mod Libyen, og handels- og låneaftaler med Tunesien og Egypten. Knippelen og limpinden for at sikre stormagternes interesser ikke bliver fejlet til side af ungdommens revolutionære kræfter. G8 topmødet var en opvisning i hykleri, hvor de globale magthavere på den ene side ønsker demokratioprøret tillykke og på den anden forsøger at sætte sig massivt på udviklingen.

Kravet fra G8 er at alle internationale aftaler mellem stormagterne og de gamle regimer, der er væltet af de folkelige opstande, skal anerkendes og udbygges af de kommende regeringer. Det omfatter aftaler med IMF, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), Verdensbanken, Den Afrikanske Udviklingsbank, Den Europæiske Investeringsbank (FEMIP), og Den Islamiske Udviklingsbank.

Alle disse internationale lånemekanismer er kontrolleret direkte eller indirekte af vestlige stormagts-interesser, Den Islamiske Udviklingsbank er i hænderne på de største olieproducenter som Saudi Arabien samt Tyrkiet. Den Afrikanske Udviklingsbank er direkte i lommen på Europas U-landsmidler.

Aftalerne omfatter også medlemskab af diverse mellemstatslige mekanismer som Middelhavsunionen, der i 2008 blev rekonstrueret på initiativ af den franske præsident Nicolas Sarkozy, et nykolonialistisk forum for forretninger mellem EU og Mellemøsten og Nordafrika – også betegnet som en del af EU's såkaldte gode naboskabs-politik.

På årets G8 møde i Frankrig deltog også repræsentanter fra de midlertidige regeringer i Egypten og Tunesien samt generalsekretæren for den arabiske liga. Der var ikke det, der lignede repræsentanter for de folkelige protester og oprør, der førte til diktatoren Ben Alis flugt fra Tunesien i januar og Egyptens diktator Hosni Mubaraks afgang i februar.

Med manglende demokratiske legitimitet har aldrig haft nogen som helst indflydelse på stormagternes vilje til at indgå aftaler, der kan sikre, at de relativt fattigere lande ved-

bliver med at være åbne for investeringer og udbygning.

En tilsyneladende indrømmelse blev givet til Tunesien og Egypten, da G8-landene erklærede, at de ville opfylde deres internationale forpligtigelser til at hjælpe med at sikre tilbagelevering af aktiver, der er ført ud af landene. Men det gælder helt sikkert ikke de gigantiske formuer, som de selv-samme G8-lande har tjent på formidle lån og militært udstyr mv. Nye lån og nye forpligtelser oven i de gamle vil kvæle alle muligheder for at landene kan gå videre i en proces mod større velfærd og mere social lighed. Ikke mindst i forhold til Tunesien, hvor revolutionen står stærkest, må kravet være *eftergivelse af den eksisterende gæld, stiftet af diktatorerne.*

Samme dag som G8-mødet gennemførtes, og af stort set de samme lande i NATO-regi, blev det også vedtaget at optrappe krigen mod Libyen med indsættelsen af kamphelikoptere. Med helikopterne er grænsen mellem luftstøtte til de såkaldte oprørere, indsættelse af landtropper og regulær besættelse blevet udvisket til det nærmest usynlige.

Et andet brændende tema, hvor der ikke helt er enighed blandt G8-landene, er fremtiden for atomkraft som energikilde. Mens Tyskland er ved at tage en fremadrettet beslutning om en hurtig udfasning, er USA; Frankrig, Japan og England af den mening, at der ikke er et alternativ til Atomkraft. Kun modvilligt vil de være med til at se på at de eksisterende retningslinjer for sikkerhed kunne revideres. Eller som de skriver i sluterklæringen: *”Vi noterede os nødvendigheden af at overveje at styrke konventionen om nuklear sikkerhed og konventionen om hurtig anmeldelse af kernekraftuheld, samt opgradering normer og standarder for nuklear sikkerhed.”*

Atommagternes ikke-beslutning udstråler det kyniske forhold som magthaverne har til de miljømæssige, menneskelige og økonomiske konsekvenser af den japanske atomkatastrofe, hvis vidtrækkende omfang det endnu er for tidligt at overskue.

Det dramatiske forår 2011 har atter vist, at hykleriets grænser ikke trækkes af verdens rigmænd, men af befolkningerne.

Redaktionen 7. juni 2011

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 375 kr.

År (25 nr.) 675 kr.

Institutioner

1 år 940 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 17.06.11

Ufattelig godt – eller bare ufatteligt?

For få år siden erklærede så daværende finansminister Thor Pedersen, at Danmarks økonomi var så sund, at vi kunne købe hele verden. Så kom krisen i 2008, hvorefter samtlige ministre siden hen har insisteret på, at Danmark rummer en fundamental fornuftig økonomi. Bank på bank er krakket. Livet i Lillelund er ikke så let mere. Økonomien er stram. Arbejdet er knapt.

Alligevel stillede Lars Løkke Rasmussen – vores statsminister, forstås – sig op på et pressemøde sidste tirsdag og erklærede:

- Økonomien går fremad!

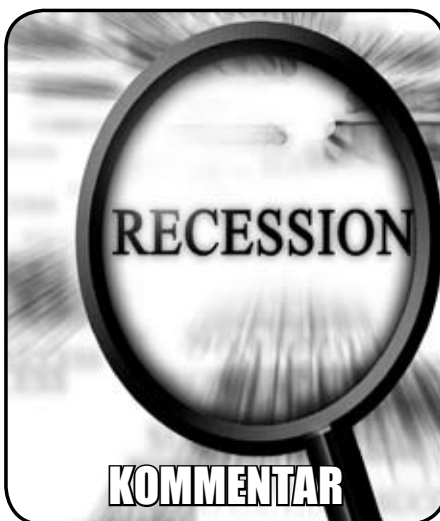
- Der er en tendens til, at danskerne går og holder lidt på pengene. Derfor skal vi tale til danskernes optimisme, udtalte han i håbet om at få købekraften realiseret i kompensation for de bugnende varelagre.

Her gjorde statsministeren i nælde. Det er 'rød' blok og mange medier enige i, fordi han forinden var blevet underrettet om, at dansk økonomi igen er trådt i recession: I to kvartaler i træk har bruttonationalproduktet været faldende. I det første kvartal i år skrumpede produktet med en halv procent.

Eksperterne er nu enige om, at danskerne er bekymret over fremtiden og derfor 'holder' på pengene. Da krisen brød igennem fik den samme befolkning skyld for krisen, fordi vi skødesløst havde brugt for mange penge. Ingen har siden fremhævet, at det seneste årtis regering totalt ublu har hævet den offentlige vurdering af fast ejendom til langt over skorstenen og indført afdragsfrie og fleksible lån. Alt sammen med det formål at få befolkningen til at forbruge mere på baggrund af låneoptagelse. Det sved til os selv, da krisen indtrådte, hvilket vi lærte af.

Alligevel bliver forbrugerne tudet ørerne fulde med, at de 'holder for godt på pengene og mangler optimisme'. Mange er simpelthen ikke i stand til at forbruge mere, men har kun alt for svært ved at få det berømte husholdningsbudget til at løbe rundt.

Andre har lært lektien og benytter måske det lille månedlige overskud til at afdrage på gælden fra den sidste jubelbølge. Ifølge regeringens egne vismænd bliver forbrugernes købekraft reelt udhulet for tiden. Til næste år – mener de – skulle der være en lille forbedring på vej: en gennemsnitlig lønfremgang på 2,2 pct. med en inflation på 2 pct. Vi får se.

I sit forsøg på at pushe optimisme i befolkningen erklærede statsministeren i samme åndedrag, at arbejdsløsheden er toppet. Løkkes troværdighed kan måles ud fra, hvor der hopper på den pølsepind.

Fakta er, at vores økonomi er så dårlig, at vi ikke længere opfylder EU's konvergenskrav. Der forventes således et underskud på de offentlige finanser i år på 74 milliarder kroner, hvilket svarer til 4,1 pct. af bruttonationalproduktet. Dette vil i 2012 vokse til 80 milliarder kr. eller 4,3 pct. af bruttonationalproduktet. Det voldsomme underskud i 2012 udløses blandt andet af regeringens tilbagetrækningsreform, fordi det forventes, at masser af folk vil kræve deres efterlønsbetaling retur, hvilket bliver en voldsom udskrivning.

EU's konvergensregler sætter en grænse for underskuddets størrelse i forhold til BNP på 3 pct.

Det kan for menigmand være svært at gennemskue, hvorvidt disse enorme summer er korrekte. Det er før set, at

regeringen har manipuleret med fakta. Sidste sommer benyttede finansminister Claus Hjort Frederiksen metoden, idet han for at 'skabe forståelse' for daværende genopretningsplan brugte den sorteste pensel til at male økonomien overdrevent dystre. Få måneder efter indgav han så nogle helt andre tal til EU.

Det er imidlertid en kendsgerning, at Danmarks krigsførelse og kunstige åndedræt til banksektoren samt skattelettelser til de rige er med til at trække landets finanser ned i en bundløs gæld.

Danmarks umiddelbare og også mere langsigtede fremtidsudsigter under kapitalismen er dystre. Ingen, heller ikke de borgerlige økonomer, forventer, at de hen ved 200.000 arbejdspladser, der er outsourcet eller forsvundet i krisens kølvand bliver genskabt. Aldrig har en ungdomsgenerations udsigter været dårligere end den nuværende generations, der blev lovet alt og ender med intet. Foreløbig skal de arbejde til de er oppe i 70erne med reducerede pensioner og sociale ydelser.

Den nyliberale storm over verden siden 1980'erne har overalt øget kløften mellem rige og fattige. Hurtigst og mest i Norden, hvor kløfterne har været mindst, og den nordiske velfærdsmodel er afmonteret. En rapport fra OECD fortæller, at uligheden er vokset mere i Norden end i nogen andre lande gennem de sidste 10 år. Fattigdommen eksploderer. I Sverige siger en rapport fra Red Barnet, at mere end hvert 10ende barn – omkring 220.000 – lever i fattigdom (efter EU's kriterier). I Danmark er der omkring en kvart million fattige (efter OECD's fattigdomsgrænse), siger Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. På syv år er antallet af fattige steget med 55 pct.

De rige har ikke betalt en krone i krisestøtte til kapitalen. Det er den brede befolkning. Armoden breder sig, også blandt de unge. Og nu er der recession igen ...

EU's magt i Danmark bør undersøges

Der er alt for stor uenighed om, hvor stor magt EU har over dansk lovgivning. Derfor bør der laves en uvildig undersøgelse, siger MEP Søren Søndergaard

En undersøgelse fra det tyske justitsministerium har vist, at 84 procent af al tysk lovgivning i perioden 1998-2004 stammede fra EU. Det danske justitsministerium er nået frem til et meget lavere tal. I et svar fra ministeriet til det danske Europaudvalg den 25. maj 2009 var tallet således helt nede på 19 procent for 2008. Tænketanken Cepos har i marts i år anslået, at 50-60 % af den lovgivning, der er gældende i Danmark, hidrører fra EU. Nu kræver Folkebevægelsen mod EU, at der bliver lavet en uvildig dansk undersøgelse af EU's magt i Danmark.

- Grundlovsdag bør være mere end skåltaler om demokratiet. Det er vigtigt, at vi reelt styrker demokratiet. Et første skridt på den vej vil være, at der laves en uvildig undersøgelse af, hvor stor andel af danske love der stammer fra EU, udtaler Søren Søndergaard, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU.

- Hvis der er politisk enighed i Danmark om omfanget af EU's magt i Danmark, så bliver det nemmere at skabe forståelse for, at EU skal diskuteres i dagligdagen og ikke mindst forud for et folketingsvalg. Det vil styrke demokratiet, siger Søren Søndergaard.

- Vi forestiller os, at en uvildig undersøgelse kan gennemføres af eksperter fra såvel EU-tilhænger- og EU-modstanderside på samme måde, som vi tidligere har samarbejdet med EU-tilhængerne om forskellige oplysningskampanjer, understreger Søren Søndergaard.

Åbent brev til Folketingets partier fra Folkebevægelsen mod EU

Kære Folketingspartier

Vi har gang på gang oplevet, at EU fylder en meget lille del i debatten forud for folketingsvalgene. Dette på trods af EU's stigende indflydelse på dansk lovgivning. I den sidste valgkamp oplevede vi f.eks., at debatten om Lissabon-traktaten blev skudt til hjørnespark af flere partier, fordi de mente, at Justitsministeriet først skulle præsentere sit syn på, hvorvidt der var tale om suverænitetsafgivelse i forbindelse med en dansk ratifikation. Konsekvensen af denne holdning blev, at der stort set aldrig kom en indholdsmæssig debat om Lissabon-traktaten, og at borgere er blevet nødt til at gå

rettens vej for at få indflydelse på, hvorvidt Danmark skulle tilslutte sig Lissabon-traktaten.

Kombinationen af mere magt til EU uden reel debat om EU er yderst skadelig for demokratiet.

I Folkebevægelsen mod EU mener vi, at det vil være et demokratisk fremskridt, hvis der laves en uvildig undersøgelse af, hvor stor indflydelse EU har på dansk lovgivning. En sådan undersøgelse kan fremme forståelsen for, at vi er nødt til at debattere EU, før der stemmes til Folketinget.

En undersøgelse fra det tyske justitsministerium har vist, at 84 procent af al tysk lovgivning i perioden 1998-2004 stammede fra EU. Det danske justitsministerium er nået frem til et meget lavere tal. I et svar fra ministeriet til det danske Europaudvalg den 25. maj 2009 var tallet således helt nede på 19 procent for 2008.

Justitsministeriets svar er bemærkelsesværdigt, da adskillige danske eksperter vurderer EU's indflydelse på dansk lovgivning til at være betydeligt

større. Dette gælder f.eks. lektor i international politik på Københavns Universitet Marlene Wind og Jean Monnet-professor og lektor ved Institut for Historie, Internationale Studier og Samfundsforhold ved Aalborg Universitet Søren Dosenrode. Tænketanken Cepos har i marts i år anslået, at 50-60 % af den lovgivning, der er gældende i Danmark, (direkte eller indirekte) hidrører fra EU.

For at undgå myter og for at skabe et fælles grundlag for debatten vil Folkebevægelsen mod EU derfor anbefale, at der laves en uvildig undersøgelse af EU's indflydelse på dansk lovgivning, og vi vil derfor høre, om I vil være med til at bakke op om dette ønske.

Vi glæder os til at høre fra jer, og håber på en god valgkamp, hvor I også diskuterer EU.

Med venlig hilsen

Søren Søndergaard, Ditte Staun og Rina Ronja Kari

*På vegne af Folkebevægelsen mod EU
København den 2. juni 2011*

Arbejdsgivere vil skrotte ILO-konvention

Arbejdsgiverne på verdensplan er klar til at skrotte konventionen mod usaglige opsigelser. Kravet er udtryk for, at det traditionelle klassesamarbejde er i opløsning, mener Asbjørn Wahl, næstformand i det internationale transportarbejderforbunds vejsektion

Asbjørn Wahl

sive og pågående arbejdsgivere, som trækker støtten tilbage til ting, de tidligere accepterede, siger Asbjørn Wahl til Eufagligt.dk. Han er leder af den

norske velfærdsbevægelse "For Velfærdsstaten" og næstformand i det internationale transportarbejderforbunds vejsektion.

Arbejdsgivernes krav om helt at fjerne konventionen er udtryk for den ændrede strategi, som arbejdsgiverne er slået ind på, mener han.

- Arbejdsgiverne har hidtil accepteret ILO-konventionerne. Forslaget er en illustration af, hvordan klassesamarbejdet og klassekompromiset er i opløsning. Nogen steder har arbejdsgiverne allerede trukket sig, andre steder er de i gang med det, som vi ser det her, siger Asbjørn Wahl.

Fagbevægelsen må tage konsekvensen

- Problemet er, at store dele af den europæiske fagbevægelse fortsætter med den sociale dialog, som om den stadig

virker. Den social dialog er den vigtigste metode for dem, men der kommer meget lidt ud af det. Fagbevægelsen taber terræn i land efter land, strejkeretten tilsidesættes, og krisepolitikken svækker fagbevægelsen, siger han.

- Arbejdsgiverne er på vej ud af klassekompromiset, men fagbevægelsen tager ikke konsekvensen. Det er, som om fagbevægelsen tror, at klassesamarbejdet er udtryk for en højere civilisation. Men trepartssamarbejdet blev jo til som resultat af fagbevægelsens øgede magt. Samarbejdet var arbejdsgivernes respons på den styrkede fagbevægelse. Men nu er styrkeforholdet ændret dramatisk i fagbevægelsens disfavør. Derfor må vi i fagbevægelsen diskutere, hvordan vi skal reagere på den nye situation, siger Asbjørn Wahl.

Han medgiver, at den Europæiske Faglige Sammenslutning (EFS) har styrket retorikken de seneste år, hvor EFS skarpt har kritiseret EU's krisepolitik og krævet en social protokol, som sætter de faglige rettigheder over markedets friheder.

- Retorikken er blevet skarpere, det er udmærket. Men retorikken må følges op af mobilisering. Der er brug for en diskussion om, hvordan fagbevægelsen genvinder faglig og politisk magt, siger Asbjørn Wahl.

brink, Fagbevægelsen mod Unionen

Netop som FN's internationale arbejdsorganisation ILO holder sin jubilæums-konference nr. 100, er arbejdsgiverne tilsyneladende klar til at svække organisationen. Det vil af med en af ILO's bærende konventioner, nr. 158, som beskytter arbejdstagere verden over mod usaglige fyringer.

ILO er unik i FN-sammenhæng, fordi organisationen er et trepartssamarbejde, hvor stater, fagbevægelse og arbejdsgiverorganisationer arbejder sammen.

Sagen er ikke på jubilæumskonferencens dagsorden, men den kommer på ILO's styrelsesmøde til november, oplyser det nordiske medlem af ILO's styrelse, Trine-Lise Sundnes fra norsk LO, til FriFagbevægelse.no.

Arbejdsgivernes udspil kom på et ekspertmøde i ILO i april, hvor man diskuterede, hvordan man kunne styrke udbredelsen af konventionen, som i dag er tiltrådt af 35 lande (Danmark har ikke ratificeret den).

- Den endelige rapport fra ekspertmødet er ikke færdig, men det skal være kommet tydeligt frem, at arbejdsgiversiden mener, at konventionen om beskyttelse mod opsigelse er unødvendig. Arbejdsgiverne er isoleret, arbejdstagersiden og regeringerne stod sammen mod forslaget. ILO's ledelse får det til behandling til november, der får vi den store diskussion, siger Sundnes til FriFagbevægelse.

Aggressive arbejdsgivere

- Det er i stil med det, vi ser på mange andre områder, hvor vi ser mere aggres-

ILO: Bryder Grækenland konventionerne?

ILO stiller nu spørgsmålstejn ved, om de indgreb som den græske regering har gennemført efter krav fra EU og IMF bryder med faglige rettigheder, som ellers er sikret af ILO's konventioner, skriver svenske LO-Tidningen.

ILO's såkaldte ekspertkomite tager udviklingen i Grækenland op i sin årsrapport. Spørgsmålet er om Grækenland – efter pres fra EU og IMF – direkte bryder med ILO's konventioner. Det drejer sig bl. a. om retten til at organisere sig fagligt, retten til at forhandle kollektive overenskomster og konventionen om lønbeskyttelse.

Det er en af de græske landorganisationer, som overfor ILO peger på, at kriselovene sætter en centralt aftalt

mindsteløn ud af kraft, fordi den tillader at aftale en lavere mindsteløn lokalt. Loven svækker det kollektive aftalesystem, mener den græske fagbevægelse.

Krisepakken tillader også at beskæftige unge under 24 år på ringere vilkår overenskomsternes minimumskrav. Endelig har regeringen sænket de offentligt ansattes løn to gang i 2010.

ILO har nu forlangt en forklaring fra den græske regering og tilbudt at sende en ekspertdelegation til landet for at få afklaret, om den græske regering levet op til ILO konventioner.

(brink)

Nulvækst og krakeleret velfærd

Af Henrik Herløv Lund

Nulvæksten fortsætter, mens velfærden krakelerer, de svageste ofres og selvstyret amputeres

Med den indgåede "Aftale" mellem regeringen og KL om "Kommunernes økonomi i 2012" har regeringen fået videreført "Genopretningsaftalen" med Dansk Folkeparti om nulvækst i kommunerne. Der er derfor ret beset ikke tale om nogen aftale, men et diktat, som

tilmed garneres med yderligere stramninger af det straffesystem, som VKO har indført for overskridelser af de dikterede økonomiske rammer for kommunerne.

Alt i alt indebærer denne økonomi"aftale" en yderligere indskrænkning af kommunernes økonomiske råderum og dermed af det kommunale selvstyre, som efterhånden mere og mere erstattes af rollen som administrator af regeringens økonomiske politik.

Nulvækst = fyringer

Først og fremmest betyder den indgåede økonomi"aftale" for 2012 ligesom forgængeren for 2011 en voldsom udhuling af kommunernes økonomi. Ligesom i 2011 må der heller ikke i 2012 være nogen realvækst. Da nettotilgangen af flere brugere, navnlig ældre, samt stigende behov på det sociale område kræver en realvækst på 1,5 til 1,7 pct. årligt, men kommunerne ikke tilføres disse ressourcer, tvinges de til at frigøre ressourcer til de flere ældre og stigende behov gennem besparelser enten på ældre- og socialområderne selv eller på andre velfærdsområder, navnlig daginstitutioner og folkeskole.

Så store besparelser gennem flere år kan umuligt gennemføres uden om personalekontoen, og mange kommuner vil da givet også være indstillet på at hugge til med det samme og få bragt den største udgiftsposten – lønnen – ned. Forudsættes det, at en forholds-mæssig del af besparelsen i kommunerne fordeles på løn, svarer det til en samlet årlig lønbesparelse 2011 til 2013 på to til tre mia. kr. om året, hvilket igen svarer til omkring 6.000 til 9.000 stillinger i årligt gennemsnit i nulvækstperioden.

Nulvæksten har allerede fra 2010 til 2011 betydet besparelser på fem mia. kr. og nedlæggelse af 14.000 kommunale stillinger. Og udsigterne for 2012 tegner ikke lysere: Et flertal af kommunerne er allerede i gang med store budget- og personalebesparelser for 2012.

Samfundets svageste

Aftalen om kommunernes økonomi i 2012 indeholder altså ikke flere ressourcer til kommunerne uanset stigende antal brugere og behov. I stedet fokuseres der fra regerings side – ligesom i 2011 – på begrænsning af udgiftsstigninger og budgetoverskridelser, navnlig på nogle af de områder, hvor der indrømmet også har været de største udgiftsstigninger i de senere år: det specialiserede socialområde og specialundervisning.

Kommuneaftalens hovedpunkter

Hovedpunkterne i den indgåede såkaldte "Aftale om kommunernes økonomi 2012" er følgende:

1. **UDGIFTER:** Kommunernes udgifter må i 2012 – ligesom i 2011 – ikke stige med mere end pris- og lønregulering.
2. **SANKTIONER STRAMMES:** Overskrider kommunerne de aftalte budgetrammer, kan et såkaldt "betinget balancetilskud" bortfalde. Det blev i VKO's "Genopretningsaftale" forhøjet fra en til tre milliarder kroner, dvs. fra ca. 10 mio. kr. pr. gennemsnitskommune til 30 mio. kr. Endvidere vil regeringen videreføre den såkaldte "regnskabs-sanktion" fra 2011, hvorefter der sker delvist individuel (60 pct.) og delvist kollektiv (40 pct.) modregning i bloktilskuddet, hvis kommunernes regnskaber samlet set ikke lever op til de aftale rammer.
3. **SKAT:** Også skatten skal holdes i ro. Særligt trængte kommuner kan få særtilskud på op til 550 mio. kr., hvilket dog overvejende finansieres over bloktilskuddet og dermed fragar øvrige kommuner.
4. **SERVICE:** Der er ikke nye midler til service. Kommunerne skal selv gennem effektivisering, afbureaukratisering, digitalisering og mere effektive indkøb frigøre 1,3 mia. kr. til "borgernær service" i 2012. Heraf skal 0,5 mia. kr. komme fra afbureaukratisering, digitalisering og indkøb og 0,8 mia. kr. fra mindre administration i kommunerne.
5. **ANLÆG:** Anlægsrammen blev i 2011 nedskåret fra 20 mia. kr. i 2010 til 15 mia. kr., og dette niveau videreføres i 2012 med en svag forhøjelse til 15,5 mia. kr. Kommunerne skal prioritere at investere i dette forudsatte omfang (syv mia. kr.) på de såkaldte "Kvalitetsfundsområder", hvilket de ikke har levet op til i 2009 og 2010.
6. **SPECIALUNDERVISNING.** Et stigende del af eleverne skal inkluderes i den almindelige folkeskole, og derfor skal klageadgangen over afslag på særlige tilbud begrænses.
7. **DET SPECIALISEREDE SOCIAL-OMRÅDE:** Udgifterne til "Det specialiserede socialområde", der bl.a. dækker hjælp til handicappede, sindslidende og omsorgstruede børn, skal bremses, bl.a. ved at økonomiske hensyn til have større vægt i lovgivningen.
8. **ANDET:** Såkaldte "løsrevne lukkedage" skal nu afskaffes som aftalt allerede i 2009.

Demonstration mod kommunal nedskæringer: Silkeborg 2010

Der er på begge områder i betydelig udstrækning tale om, at udgiftstigningerne skyldes et stigende antal brugere og/eller et stigende behov, dvs. altså gode, solide objektive årsager. Når aftalen for 2012 alligevel ikke indeholder flere midler hertil, bliver konsekvensen krasse besparelser fra kommunernes side og nedskæring af servicen over for nogle af samfundets svageste.

På specialundervisningsområdet bliver konsekvensen en "specialundervisning" i discountudgave. Elever, som tidligere selvfølgelig blev sendt på specialskole, sendes til specialundervisning i folkeskolerne. Og elever, der tidligere modtog støtte specialundervisning på folkeskolerne, sendes nu ned i normalklasserne, hvilket både forringer undervisningen for dem selv og for "normaleleverne". Der spares penge nu, ja, men produceres på samlebånd fremtidige tabere.

Og de handicappede på det specialiserede socialområde ses i stigende grad at blive spist af med halve og kvarte løsninger.

En konsekvens af den voldsomme forringelse af ordningerne for de svageste, som aktuelt pågår, er naturligvis et stigende antal protester mod og klager over de kommunale nedskæringsafgørelse til de relevante klagenævn, hvor

samfundet står her ikke til nogen høj karakter.

KL bistår VKO

I betragtning af, at de to seneste økonomiaftaler har været de værste for kommunerne i mands minde, har der været forbløffende stille fra KL under den nye formand, højresocialdemokraten Jan Trøjborg.

KL er selvfølgelig en del af det

borgerne faktisk ikke sjældent får medhold i, at kommunerne tilsidesætter lovgivningen og rimelige hensyn. Men KL og regeringen arbejder på en løsning af det problem. Lovgivningen skal udhules, og klagenævnets kompetencer skal begrænses.

Et samfund måles på, hvordan det behandler sine svageste. VK's velfærd-

offentlige apparat, men KL er også borgernes og lokalområdernes repræsentant over for centralmagten og bør i den egenskab stå vagt om borgernes indflydelse og det lokale demokrati. Og selv om regeringen selvsagt må have førertrøjen på i den økonomisk politik, er det de danske kommuner, som leverer langt størstedelen af velfærdsydelser, og som har både den almindelige danskers og de svageste behov tæt inde på livet.

Derfor har KL har et ansvar og en opgave om at repræsentere og kæmpe for selvstyret og velfærden og i den forbindelse at tydeliggøre over for den almindelige borger, hvilke konsekvenser så vigtige forhandlinger og aftaler har for danskernes hverdag. Det skal gøres nærværende og vedkommende for den enkelte borger, hvad de konkrete politiske initiativer betyder for dem selv og deres medborgere.

KL har givet ikke haft noget alternativ til at tiltræde regeringens "aftale", men har ikke løftet sin opgave med at åbne befolkningens øjne for både den voldsomme nedskæring af velfærden og den voldsomme indskrænkning af det kommunale selvstyre, som regeringens nulvækstplan medfører.

Artiklen er Henrik Herløv Lunds resumé af hans notat om kommuneaftalen, der i sin helhed kan læses i hans kritiske analyser på hjemmesiden henrikherlovlund.dk

Overskrift og mellemoverskrifterne er indsat af KP

FOA: En deprimerende kommune-aftale

Nedskæringer og besparelser vil også være dagsordenen for den kommunale sektor i 2012, konkluderer FOA på baggrund af den nye kommuneaftale mellem regeringen og KL.

-Det er en dybt deprimerende aftale. Vi har i 2011 set, hvad nulvækst indebærer. Der er blevet

14.300 færre kommunalt ansatte og 3000 færre regionalt ansatte, og jeg frygter, at forringelserne vil tage yderligere fart i 2012, fordi mange kommunale institutioner efterhånden kun har lønkontoen at spare på, siger forbundsformand Dennis Kristensen fra FOA.

Især på ældreområdet vil nedskæringerne kunne mærkes.

- Der kommer 2,8 procent flere ældre i 2012. Enhver kan regne ud, hvad vej servicen går, når der ikke tilføres penge. Det er deprimerende af flere årsager. Dels vil velfærden for den enkelte ældre bliver dramatisk mindre, når der nu flere år i træk dikteres nulvækst. Dels risikerer vi, at samfundsøkonomien får det endnu værre. Danmark har økonomisk tilbagegang i år. Der er i den grad brug for en kickstart af økonomien, og det er uforståeligt, at både regering og kommuner vælger den ultimative sparevej, siger Dennis Kristensen.

Hvordan sort gøres hvidt

VKO vil bekæmpe sort arbejde ved at give tilskud til dem, der har råd

Et samfund kan måles efter mange parametre. Borgerskabet har deres egne værdiskalaer, og når disse ikke kommer almuen til gavn, begrundes det med, at det arbejdende folk er dovne nassere. Det mærker de knap 900.000 voksne i den erhvervsaktive alder meget grundigt. Det gælder indkomsten og den ydmygende og nedværdigende behandling fra myndighederne og i mange tilfælde af fagbevægelsen selv.

Tesen om dovenskaben kommer i voldsom ubalance, når omfanget af sort arbejde gøres op. En stor del af det sorte arbejde udføres jo netop af de dovne individer. Hvis sort arbejde spiller ind i forhold til samfundets temperatur, så er Danmark et temmelig sygt land. Tænker man tilbage på det gamle Østeuropa, hudflettede magthaverne i vesten blandt andet disse erklærede socialistiske nationer for varemangel, lange køer ved butikkerne – og sort arbejde.

Feberen har i mange år haft tag i den vestlige patient, men den nyliberale bølge gennem de seneste årtier har bevirket, at kviksølvet er steget voldsomt. Mens mange – rigtig mange endda (specielt i den socialdemokratiske bevægelse) – i 60'erne opfattede en klar sammenhæng mellem den indbetalte skat og begrebet velfærdssamfund, så er den moral i dag faldet helt til jorden. Befolkningen er ikke i synderlig udstrækning klar over, hvordan kapitalen kanaliseres over i de riges lommer, men langt de fleste er bevidst om, at man ikke får gavn af den samlede indbetaling. Det ligger ligesom i kortene med den omfattende brugerbetaling og privatisering.

Således dokumenterer vismændenes forårsrapport, at 20 pct. i det sidste år har udført sort arbejde, mens 80 pct. har efterspurgt eller betalt for sort arbejde. Værdien af sort arbejde er opgjort til 29 milliarder, statskassen går glip af. Hvis formuleringen står til troende, svarer det til, at der bliver udført sort arbejde for omkring 70 milliarder

Regeringen og deres faste støtter har atter fundet en skattelettelse til de private husejere, mens folk der bor til leje er snydt igen igen.

kroner om året i det lille hønsehus, vi kalder for Danmark. Det er da cifre, der giver et entydigt facit. Her kan Løkkes husholdningsregnskab godt gå hjem og lægge sig. Hvor mange års efterløn kan gives for den sum?

Vismændenes rapport er som normalt bestilt arbejde – og det er mere beskidt end det sorte. Regeringen har mindst to formål med rapporten.

Det ene er deres forslag om, som pr. 1. juni trådte i kraft, at borgerne fremover kan trække betaling for en lang række ydelser fra i skat. Det skulle angivelig vis være en vigtig faktor for at nedbringe skatteunddragelsen. Lovliggørelsen af skatteunddragelsen vil imidlertid ikke knække den stigende kurve for udført sort arbejde, allerhøjest mindske stigningsstakten.

Et godt råd, Løkke Rasmussen: Etabler noget reelt, overenskomstdækket og dagpengeberettiget arbejde. Så skal du se løjer. Det bedste er, hvis det samtidigt er værdiskabende. Forslaget indebærer ganske vist, at du bryder med din profiterorienterede tænkning, ligesom du skal acceptere, at vi ikke kan leve af at klippe hinanden.

Det andet formål er at bane vejen for en lovgivning længere ud i fremtiden. Det skal nemlig kriminaliseres at efterspørge eller betale for sort arbejde. I dag er det kun den udførende part, der

står til straf.

Ifølge vismændene selv vil hverken bøder til udbyder eller lovliggørelse af skatteunddragelse have nogen positiv virkning:

- *Analysen tyder ikke på nogen synderlig effekt*, udtaler vismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen. Håndværksrådet forventer til gengæld en stigning i ordrer.

Den nu legale skatteunddragelse indebærer, at hver husstand kan trække op til 15.000 kr. fra i skat – vel at mærke pr. person på husstanden, der er fyldt 18 år. Såfremt et ægtepar har to børn over 18 boende hjemme, kan de således trække 60.000 kr. fra til bestemte ydelser i løbet af året.

Forligspartierne og regeringen har gjort meget ud af at 'sælge' loven med argumenter om, at det drejer sig om vedligeholdelse af boligen, men det rummer andre ting. Alt havearbejde, rengøring og børnepasning er inkluderet i gave-regnen for dem, der vil/kan gøre brug af legalisering.

Det sidste spørgsmål kan passende være, hvilke sociale lag der kan tænkes at benytte ordningen. Det vil vel falde naturligt for karrieremagerne at høste hjælp til såvel børnepasning, rengøring og havearbejde, mens økonomien sætter sine naturlige grænser for de arbejdsløse og dårligt lønnede.

Universitet i dødsspiral

Tværfaglighed og selvstændighed er erstattet af standardisering og floskler med markedsmechanismernes triumftog

Fusionsiver i den videregående uddannelses sektor og mange mange milliarder til nye bygninger, der kan rumme de sammenbragte institutioner, er den glade side af den danske universitetsverden.

Den anden side fortæller en historie om lukning af studieretninger og forskningsbiblioteker og en studietid, der nærmest må betegnes som et selvstudium, der knap er tid til ved siden af erhvervsarbejde. Og ikke mindst at rigtig viden er forsvundet til fordel for hurtige uddannelser.

Udviklingen har givet sig udslag i flere demonstrationer i løbet af de seneste år, med krav om mere undervisning. Og senest en demonstration imod lukningen af alle fem institutbiblioteker på Det Samfundsvidenskabelige Fakultet i København.

"Lukning af bibliotekerne vil kun betyde én ting; at vores uddannelse bliver ringere. Det hænger ikke sammen at have en ambition om 'uddannelse i verdensklasse', når man samtidig reducerer vores adgang til specialviden. Vi vil ikke have bøger i fjernliggende magasiner, men frit tilgængelige på vores biblioteker," skrev de aktionerende studerende i en fælles udtalelse.

Men sammenlægningerne har også kostet tværfagligheden dyrt. Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) er mere eller mindre blevet pillet fra hinanden i dag, tre år efter fusioneringen med Århus universitet.

Konsekvensen er klart beskrevet af Henrik Sandbech tidligere leder af DMU: *"Med en opsplnitning mister man evnen at være tværfagligt proaktive, og at Danmarks natur og miljø ender som de store tabere."*

Lignende problemer er ved at udvikle sig i Risø, der er fusioneret med DTU, og det samme gentager sig med uddannelserne på Landbohøjskolen og Dan-

Aktion imod lukningen af institutbiblioteker. Foto universitetsavisen.dk

marks Farmaceutiske Højskole, der er fusioneret med Københavns Universitet. Et nyt forslag ligger op til at samle al forskning i kemi og dermed nedlægge de tværfaglige miljøer, der eksisterer i dag.

De nye bygninger vil til gengæld blive rigtig fine.

Ikke kun studerende og tidligere og nuværende ansatte er ude med skarp kritik af Danmarks lave niveau. Den tyske musikprofessor Linda Maria Koldau har efter et år på Århus Universitet skrevet en hudflettende analyse, der står som det ærlige barn og peger på den afklædte konge, der blamerer sig med sin verdensklasse. Hun skriver, at det f.eks. ikke er et krav til de studerende på musikvidenskab, at de kan læse noder eller kender andre genrer end pop.

Hendes konklusion er, at en hel generation af studerende er ved at blive tabt på gulvet, fordi de mange omstruktureringer inden for hele det område, der kaldes humaniora, har betydet, at de empiriske studier og historisk grundviden er skåret ned til fordel for hurtigere studier, der producere kandidater på rekordtid.

Uddannelse og forskning er blevet en stor forretning, og de offentlige universiteter i Danmark er *de facto* blevet til private virksomheder, der overgår hinanden i salgstaler for at tiltrække forskningsmidler og studerende.

Udbygningen af Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet ved Rigshospitalet er en af mange nye bygninger til universiteterne

81.000 ledige uden overførselsindkomst

*Der er næsten 100.000
og de bliver stadig flere:
Det er folk helt uden
indkomster*

Antallet af arbejdsløse uden nogen form for overførselsindkomst er stigende. Inden for det seneste år er yderligere 10.000 overladt til sin ægtefælles eller samlevers forsørgelse. I alt er nu 81.000 placeret i denne ydmyge situation, hvor hverken løn, dagpenge eller kontanthjælp udgør et bidrag til familiehusholdningen. Det er fakta fra Danmarks Statistiks arbejdskraftundersøgelse fra 1. kvartal 2011.

Folketingets beslutning om halvering af dagpengeperioden fra fire til to år vil forøge antallet drastisk pr. 1. juli 2012, altså om godt et år. Dette skæringspunkt tvinger nemlig andre titusinder fra dagpenge til kontanthjælp. Mange af disse vil blive nægtet kontanthjælp, fordi deres samlever er forpligtet til at forsørge dem, hvis indkomsten er dertil, eller de med et hus eller formue ikke er berettiget: 'Sælg din ejendom, og brug din formue, så kigger vi på sagen.'

Seniorforsker fra Socialforskningsinstituttet (SFI) Karsten Albæk ser

Unge arbejdsløse er rykket ud på gaderne i sydeuropa, her teltlejr i Athen

alvorligt på problemet:

- Det er en ret stor gruppe, som ikke modtager hverken dagpenge eller kontanthjælp, men er ledige i den forstand, at de gerne vil have et job og også er parat til at tage det.

Karsten Albæk siger to ting: Dels at omfanget af personer, der er overladt til sin ægtefælles forsørgelse, er stort, og dels at arbejdsløsheden ikke er et indi-

viduelt problem knyttet til folks dovenskab. Det sidste er befriende, al den stund at politikere og myndigheder konstant mistænker eller direkte postulerer, at de arbejdsløse ikke gider arbejde.

I denne graverende situation – sat uden for overførselsindkomstsyste- met – forsøger myndighederne at tørre proble-

Strejkebrydere på CSC:

Når ført en stor dinosaur har sat sig i bevægelse ..

.. så er den ikke til at standse igen. Det sagde en af mine gamle arbejdskammerater fra CSC for en måneds tid siden. Siden da har Prosas forhandlingsudvalg gennemført forhandlinger under trusler om, at CSC mente sig fritstillet fra overenskomsten. Den sag blev indklaget for arbejdsretten og vil blive behandlet dér den 16 juni, dvs. der falder dom den 18. juni.

Da medlemmerne så hvor lidt det kom ud af de forhandlinger, blev der stemt nej til at sende det makværk - baseret på HK's minimumsoverenskomst - til afstemning.

Det fik forligsmanden til at fare i telefonen og indkalde parterne til forhør. Derefter udsendte han, med underskrift

Strejkebryderbus under politibeskyttelse

fra begge sider, et nyt forslag med to ganske små forbedringer til urafstemning, som skal være afsluttet søndag den 12. juni. Denne gang skulle med-

lemmerne ikke stemme OM der skulle være en urafstemning, men kun om et overenskomstforslag, der udover alverdens forringelser, betyder at arbejdsgi-

met af på den enkelte arbejdsløse. Det hævdes, at det er arbejderne selv, der i opgangsperioden har været så godtroende, at de ikke kunne forestille sig, at de kunne blive ramt af arbejdsløshed. Det er korrekt, at der er en del, der har tænkt sådan, hvilket politikerne bærer deres eget ansvar for med deres skønsmaling af nationens ufejlbare og sikre økonomi, velstand og fortsatte positive udvikling. Denne gruppe tæller en hel del småborgere og mindre kapitalister. En opgørelse fra Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændigt erhvervsdrivende (ASE) viser, at en tredjedel af deres medlemmer ikke kender reglerne for dagpenge og kontanthjælp. Det formodes, at være de grundlæggende regler, der refereres til, idet alene dagpengeloven efter skatteloven er den største i Danmark. Det er endda de færreste sagsbehandlere, der kan den i detaljer.

Flere har imidlertid været arbejdsløshedsforsikret gennem a-kassesystemet, men er faldet gennem netmaskerne, fordi de ikke har oparbejdet de fornødne 52 ugers arbejde inden for den nødvendige periode. En tredje gruppe er personer, som ikke har opnået 450 timers arbejde inden for en toårig periode. Vupti, væk er kontanthjælpen. Forsørgelse og velfærdssystem kan du kigge i vejviseren efter.

veren CSC afgør, hvad der er "vitale" opgaver og dermed på hvilke områder der må iværksættes strejke. Altså vrider de armen om på ryggen af fagforeningen, hvis det bliver vedtaget.

Den udvidede strejke gik alligevel i gang den 1.6. og de lange køer og trafikchaos på Retortvej i Valby ved hovedsædet har nu fået CSC og politiet til at indgå en aftale om, at der ikke længere er almen bilindkørsel, dem der ikke er i strejke-lockout og strejkebryderne må parkere og gå ind. For at sikre alle kommer ind har CSC fra mandag morgen tilbudt indkørsel i bus under politibeskyttelse.

Det kan vise sig at være en fejl-disposition, da det absolut ikke gør vreden mindre.

7-tallet

Når jeg besøgte mine søskende bosiddende i det københavnske Nordvestkvarter i 60'erne, var det ikke sjældent, at jeg overværede, hvordan datidens klunsere skaffede sig til dagen og vejen. Udrustet med et krumt jernstykke, som derfor havde fået navnet *7-tallet*, indtog de en hvilken som helst baggård for at 'grave' efter værdier. Metalskrot hørte til i den lukrative ende. Andre genstande var betydeligt sværere at omsætte til værdier. Når baggårdens skraldespande var gennemgået systematisk, blev omsættelige genstande bragt til 'gadeplan', hvor den trehjulede ladcykel ventede.

På trods af at de oplagt udgjorde en tjeneste for samfundet, som havde gavn af genbruget, var de ikke lønnet.

Indtjeningen bestod i omsætning af 'affaldet' hos skrothandlere og marskandisere. Det var ikke en profession, der kastede hverken mønt eller respekt af sig. Det er svært at sige, fra hvilke tilværelser de blev mønstret. Jeg så kun mænd for enden af 7-tallet, hvorfor jeg ofte har tænkt på, hvorvidt det er en fordom, at de måske havde været velfungerende familiefædre med et godt arbejde at læne sig op ad. Tæppet var måske trukket væk, og nogle flygtede måske fra naboers og bekendtes blikke og spørgsmål. Et liv blandt 7-taller var i hvert fald anonymt – for alle andre end 7-tallenes regenter.

Uanset årstiden samledes klunserne med deres ladcykler ved skrothandleren, når mørket faldt på. Nu startede en anden cirkulation. Varerne blev byttet til kontant valuta, som straks omsattes i den nærmeste kiosk til en eller form for væske med alkohol i – som regel snaps, men andre drikke tåltes: Træ- og barbersprit var i dårligere tider billige og effektive. Om vinteren blev den værste nattekulde holdt fra ladet på cyklen ved hjælp af et tæppe, som fandtes i mange forskellige kvaliteter, samt en portion 'ildvand'.

Disse brave mænd holdt en vis balance i samfundets økologi, men de var selv anbragt på den yderste del af den sociale vippe, hvis stilling var i total ubalance.

Der er kastet mange værdier over bord siden. Enhver, der kommer forbi en container med storskrald, kan med et hurtigt blik forvise sig om, at hvad den ene husstand er løbet træet i, kan benyttes af masser af andre familier. På trods af genbrugspladser så er reproduktionen af affald hverken systematiseret endsige sikret. I ejendomme og firmaer med affaldshåndtering og adskillelse blander de afhørende renovationsfirmaer ofte skraldet igen, hvorfor genbrug er umuliggjort. Til gengæld sikrer man sig, at fødevarer ikke under nogen omstændigheder må tjene til livets opretholdelse for landets mange fattige – hvoriblandt studerende må henregnes.

Disse er på mange måder nutidens klunsere, når de ihærdigt opsøger supermarkedernes affaldsspande med madvarer, hvis sidste salgsdato er overskredet dagen efter. Uanset påstande så er årsagen, at udlevering af gratis eller billig mad tæt på sidste salgsdato vil være undergravende for egen geschæft. Så hellere lade folk sulte.

Det bringer mig i tanke om min barndoms morale, når jeg ikke kunne spise op:

- Tænk på alle de fattige børn i Afrika, der må gå sultne i seng.

Jeg forstod aldrig sammenhængen, når min mor kort efter smed maden i skraldespanden.

I den ejendom, hvor min kone og jeg bor, er det ikke sjældent, at specielt indvandreren entrer 20 fods-containeren med storskrald, men det var nyt for mig forleden at opdage, at to midaldrende, spinkle fyre var i færd med at gennemrode vores dagrenovation. Jeg kunne ikke kende dem fra boligkomplekset, og mine fordomsfulde briller bedømte dem til at være fra Østeuropa eller Baltikum måske.

I denne tid, hvor vælgerne lokkes og stemmerne høstes, snakkes der fra såvel 'blå' som 'rød' blok om velfærd. Nutidens herremænd til vor tids 7-taller har i lang tid rodet efter velfærd.

Reno

CSC i dag – Dig i morgen?

Fotos
Kommunistisk Politik

APK: Storkonflikten må støttes

Onsdag morgen den 1. juni gik den længe varslede strejke mod it-giganten CSC i gang. 330 CSC-ansatte fra it-fagforeningen Prosa sluttede sig til de 120, der længe har været lockoutet af firmaet, som er statens hovedleverandør af informationsteknologi.

Dermed var storkonflikten en realitet.

Troels Riis Larsen, talsmand for Arbejderpartiet Kommunisterne, udtaler:

- Det er en principiel kamp mod løndumping og annullering af indgåede overenskomster, som de CSC-ansatte Prosa-medlemmer fører. En kynisk multinational virksomhed går forrest og har taget et helt arsenal af

beskidte metoder i anvendelse i den hidtidige kamp mod de ansattes ret til rimelige overenskomstforhold, hvor importen af skruebrækkere fra Indien og andre lande blot er et enkelt eksempel.

CSC har længe forberedt sig på situationen og har garanteret sine statslige kunder, bl.a. skattevæsenet, at der ikke vil forekomme forstyrrelser som følge af konflikten.

Arbejdsretten har nu afsagt to kendelser mod virksomheden: Den ene siger, at det ikke er tilladt at indkalde de 200 vikarer fra mange lande, som virksomheden har optrænet som skruebrækkere til at bestride det konfliktramte arbejde. Der må højst være

ti. Og den anden siger, at det ikke er tilladt, at virksomheden har ladet Prosa-ansatte optræne disse ulovlige vikarer som deres egne afløsere. Dommene er imidlertid trukket så længe ud, at CSC har kunnet gennemføre sine forberedelser, og virksomheden straffes ikke for ulovlighederne. Det står samtidig klart, at staten i realiteten støtter løndumping på CSC.

Troels Riis Larsen:

- Det er en kamp af stor konkret betydning for alle lønarbejdere og hele den danske fagbevægelse. Sloganet 'CSC i dag – dig i morgen' er helt rigtigt. En sejr til arbejdsgiverne vil udløse en bølge af angreb på tilkæmpede rettigheder og indgåede overenskomster. Derfor skal de CSC-

ansattes kamp også støttes massivt med sympatiaktioner og blokader, udviklingen af et landsomfattende støttearbejde på mange niveauer osv.

APK's talsmand slutter:

- APK har støttet de ansatte på CSC fra Prosa fra dag ét i forståelse af, at dette er en konflikt fremprovokeret af arbejdsgiverne, der valgte det usædvanlige skridt at lockoute deres ansatte og indkalde internationale skruebrækkere uden at informere dem om den verserende konflikt. Det er skammeligt, hvis ikke hele den danske fagbevægelse kan slutte om at få det stoppet og sikre ordentlige overenskomster på virksomheden.

kpnet.dk 1. juni 2011

CSC firmalogo erstattet af piratflaget

En guide til støtte fra de konfliktende på CSC

Vi medarbejdere er dybt bekymrede for vores arbejdsplads CSC. Ledelsen har 9. februar 2011 startet konflikten ved at lockoute egne medarbejdere og vi har brug for din hjælp!

Vi er nu tæt på 500 medarbejdere på gaden

- 109 er sendt i lockout af ledelsen
- 353 er i strejke
- 23 er fyret og bortvist

På arbejdspladsen har ledelsen tvunget vores kolleger til at arbejde sammen med ca. 200 strejkebrydere – en meget ubehagelig situation

Det er en sej og ulige kamp! Vores multinationale og amerikanske ejede arbejdsgiver CSC har en stor pengekasse i ryggen - DET HAR VI IKKE

!!!

Vi kræver reel forhandling nu og siger nej til diktat. Ledelsen har indtil nu ikke været interesseret i realitetsforhandlinger, men er målrettet gået efter konflikten.

HUSK! Vi kæmper også for din sag – Får CSC held i denne konflikt, kan det sprede sig til hele det danske arbejdsmarked.

Hvordan kan du hjælpe? Din støtte gør det muligt for os at kæmpe videre for retten til fair arbejdsforhold

- Sig NEJ til at udføre konfliktramte arbejde,

se <http://www.prosa.dk/aktuelt/nyhed/artikel/saadan-haandterer-du-konfliktramte-arbejde/>

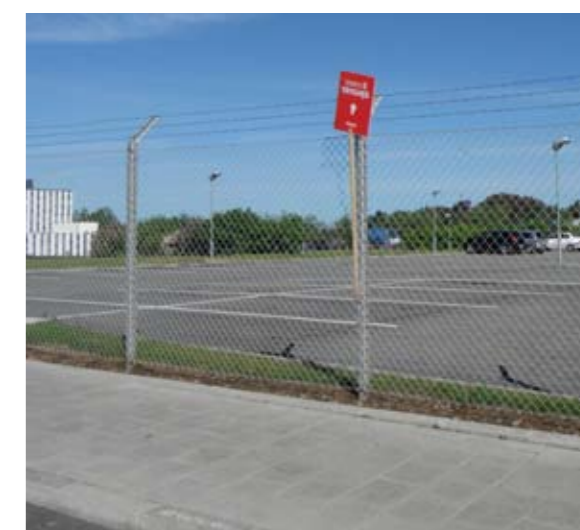
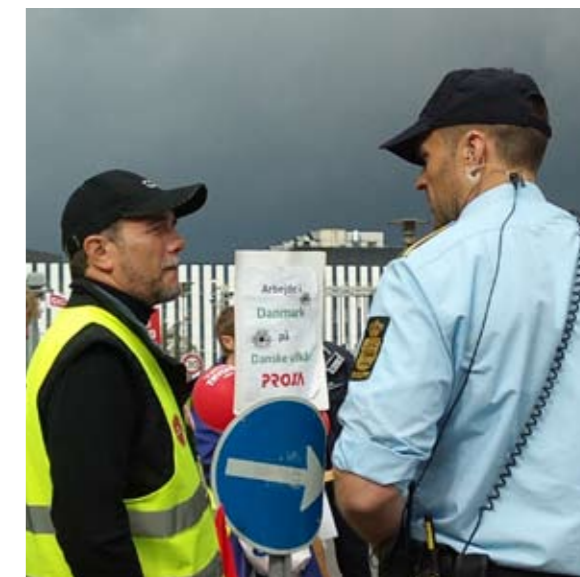
- Spred budskabet om konflikten i dit netværk
- Få dit eget fagforbund til at sende støtte erklæring til Prosa/CSC, prosa@csc.com
- Økonomisk støtte modtages på PROSAs konfliktfond regnr. 0400 kontonr. 4013590538

Her får du mere information

- Prosas hjemmeside - <http://prosa.dk/csc>
- Hurtigguide til, hvad du kan gøre omkring konflikten her og nu: <http://www.prosa.dk/mit-prosa/din-lokalafdeling/prosacsc/stoet-de-konfliktramte/>

- Se alle støtteerklæringer: <http://www.prosa.dk/mit-prosa/din-lokalafdeling/prosacsc/vi-stoetter-prosa-i-konflikten-paa-csc/>
- Støttenetværk for PROSA/CSC - <http://www.fagdata.dk/>
- "Fremtidsfighters" – <http://www.facebook.com/fremtidsfighters> og <http://www.fremtidsfighters.dk>
- Twitter - <http://twitter.com/prosacsc>
- Facebook - <http://www.prosa.dk/link/528>

TAK FOR DIN STØTTE !

CSC under blokade

Bankerot og dermed «Basta!»

Af Netmagasinet Revolusjon

Krisen har i ekstremt omfang ramt Grækenland og Spanien, men også i Irland, Portugal og Italien. Italiens kreditvurdering er nedgraderet fra 'stabil' til negativ, og økonomer taler om, at G8-landet Italien nu er den største trussel mod stabiliteten i eurozonen

I mellemtiden er Grækenland allerede reelt blevet okkuperet af Den Europæiske Centralbank, EU-kommissionen og Den Internationale Valutafond (IMF), som fuldstændig dirigerer den politik, som den socialdemokratiske regering Papandreou fører. Kravet om, at Grækenland ikke blot skal ud af euro-samarbejdet, men også trække sig ud af det slavebindende EU-medlemskab, vinder styrke.

I Spanien trodsede hundredtusinder demonstrationsforbuddet forrige weekend og råbte «Nok er nok!» (*Basta!*). Grækerne demonstrerer daglig mod angrebene og mødes med stadigt hårdere metoder fra statens voldsapparat.

Internationale analytikere taler åbent om at det kan gå mod undtagelsestilstand i Grækenland. Det vækker minder om den fascistiske NATO-junta, som regerede Grækenland frem til 1974.

Bankene snor sig

Bankene, der var den udløsende årsag til gælds- og overproduktionskrisen, har gjort forretning ud af sine egne 'redningspakker'. De europæiske storbanker har lånt midler til regeringer i de kriseramte lande, som derefter er givet tilbage til bankerne som 'redningspakker', fordi de havde opbrugt deres egenkapital. Det er disse 'redningsaktioner' til gavn for finansyrsterne, der i høj grad har påført de kriseramte stater enorme budgetunderskud og en gigantgæld, som folket nu får regningen for.

Gældsbyrden har gjort landene lidet 'kreditværdige', så bankene med det som argument kan kræve ågerrenter. Resultatet er, at stater som Grækenland

med lille egenproduktionsindustri aldrig vil klare sine forpligtelser, selv om folket røves til sidste trævl.

Samtidig og helt uden blusel sætter Deutsche Bank, BNP Paribas, Barclays Bank og norske banker udbytterkorder, mens aktionærerne drukner i champagne.

Hver anden uden job i Spanien

Spanien har den tvivlsomme europarekord i arbejdsløshed: - 21 %. For de unge er det endnu værre: - 45 % - eller næsten hver anden står uden job. Både i Madrid og i Athen er det en socialdemokratisk regering, der administrerer krisen og iværksætter brutale nedskæringer efter pålæg fra EU og ECB.

Socialdemokraterne i PSOE blev kraftigt straffet af vælgerne ved lokalvalget den 22. maj.

Dagen før trodsede 60.000 mennesker demonstrationsforbuddet. I Madrid, Barcelona, Valencia og Bilbao demonstrerede de for retten til arbejde, uddannelse og velfærd:

”Man vil fratage os offentlig sundhedstjeneste, offentlig uddannelse, halvdelen af vore unge er uden arbejde, og pensionsalderen er sat ned. (*Basta! Nok er nok!*) Det er et frontalangreb på den lille velfærdsstat vi har,” udtalte en af demonstranterne.

Bankerot

I Grækenland er situationen den, at landet rent faktisk er bankerot, selvom dette febrilsk benægtes af landets regering og det meste af venstresiden, bortset fra marxist-leninisterne. Langt over en million grækere er arbejdsløse, samtidig med at nedskæringer og privatiseringer når nye rekordhøjder. Landet bliver reelt administreret af EU og IMF.

Udlandsgælden er vokset til 340 milliarder euro (svarende til 14 % af bruttonationalproduktet) og budgetunderskuddet er på mere end 30 milliarder euro (14,5 %). Grækenland lover at betale sine kreditorer - et løfte, som de

færreste tror er muligt at indfri på grund af drakoniske lånevilkår.

Norge og Oliefonden er blandt de spekulative 'venlige' långiverne, der høster op imod 25 % ågerrente på græske statsobligationer.

Jens Stoltenberg har gjort det klart, at Norge forventer, at Grækenland får redet trådene ud (dvs., at det græske folk bliver trynet for at tilfredsstille finanskapitalen).

Chokdoktrinen

Samtidig udnyttes krisen til et gigantisk privatiseringsraid helt i tråd med de, som af Naomi Klein er blevet kaldt "chokdoktrinen". Den græske regering sælger nu ud alt hvad der findes af offentlig ejendom. Telekom-selskabet OTE og vandværket i Thessaloniki sættes til salg. Det samme sker med havnene i Athen og Thessaloniki.

Kapitalens angreb på arbejdere og jævne folk drejer sig om mere end at sælge det, som på papiret er folkets ejendom. Pensioner og lønninger er allerede sat ned og nye angreb står for døren.

De græske marxist-leninister fastslår, at det der sker viser, at Marx havde helt ret, når han talte om den absolutte forarmelse af arbejderklassen som en uundgåelig konsekvens af kapitalismen.

Det er ikke bare sådan at arbejdsfolk bliver fattigere i forhold til de rige (som reformister og revisionister indrømmer), de bliver regulært fattigere, end de var før.

Farlig sovepude

Lande som Norge og Tyskland giver indtryk af at være 'på ret vej' og uden-

for fare. Det er en farlig sovepude; opvågningen kan blive brat. Kapitalismen udvikler sig ujævnt, og kriseudslagene varierer fra land til land. Vi taler jo her om en verdenskrise og en europæisk krise, som intet land kan slippe fri for.

Norge er i en unik position som energieksportør og kreditornation, dvs. uden nettounderskud på noget område. Tyskland har på sin side en mægtig produktionsindustri, der udnytter eurozonen til at udkonkurrere de øvrige EU-stater, som ikke længer har mulighed for at værge deres egen industri igennem devaluering.

At krisen ikke rammer Tyskland er for øvrigt en myte. Tre millioner tyskere, eller godt 7 %, er stadigvæk arbejdsløse ifølge officielle tal.

På trods af sin relativt set (i europæisk sammenhæng) gunstige stilling pågår der vedvarende angreb på arbejdsforhold, pensioner, sundhedsvæsen og tryghedsforsikringer også i Tyskland (f.eks. Hartz IV) og Norge (pensionsreform, invalidepension, vikarbureau direktiv osv.). Og angrebene vil tage til i styrke.

Solidaritet med Europas arbejdere

Derfor er det også i vores kollektive egeninteresse, at vi solidariserer os med vores klassefæller og kammerater, som kæmper i Spanien, Grækenland, Irland og andre lande i Europa. Det drejer sig om resterne af den europæiske velfærdsmodel, intet mindre. Vi står foran store klasseslag i Europa, som kan blive afgørende for fremtiden for hele kontinentet.

Marxist-leninisterne i Spanien, PCE(m-l), i Grækenland (Bevægelsen for genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti 1918-1955) og Italien (Kommunistisk Platform) er aktive pådrivere i kampen for at opbygge en stærk folkelig klassemodstand imod den hjemlige og internationale kapitals angreb på folket og de sociale og politiske rettigheder, der er vundet i hårde kampe gennem tiden.

Oversat af Kommunistisk Politik

Portugal: Rekordlav valgdeltagelse og konservativ sejr

Lånepakken fra EU og IMF bliver gennemført. Lederen af Portugals konservative parti, Pedro Passos Coelho, vil gøre alt for at efterkomme kravene

41,1 procent af portugiserne stemte ikke ved det netop afholdte valg - en rekordlav valgdeltagelse, når det handler om nationale parlamentsvalg i Portugal.

Valget kommer netop efter, at EU, IMF og ECB (troikaen, som de tre i forening bliver kaldt) har forhandlet lånepakken på plads med den midlertidige ledelse af landet, forretningsministeriet, ledet af den socialdemokratiske og nu tidligere premierminister, José Socrates.

Mange forklaringer på den lave valgdeltagelse kan opstilles - men de store partiers ensartethed i deres økonomiske politik, kan være en af de betydelige årsager.

Midt under valgkampen forlangte Troikaen nemlig, at Portugals store partier skulle underskrive en erklæring, der binder partierne til ikke at ændre landets politik, uanset regeringsfarve.

Dermed var en stor del af de politiske forskelle mellem de store partier ikke-eksisterende, da lånepakken vilkår dikterer inden for hvilke rammer, at Portugals økonomiske politik skal føres. Med lånepakken kan portugiserne se frem til store nedskæringer i den offentlige sektor, især pensioner og offentlige ansatte vil blive ramt hårdt. Ligeledes vil de portugisiske lønmodtagere (der i forvejen har Vesteuropas laveste minimumsløn) være udelukket fra at få lønstigninger de kommende år.

Havde de portugisiske politikere valgt at afholde en folkeafstemning om lånepakken vilkår, samtidig med gårsdagens parlamentsvalg havde valgdeltagelsen sandsynligvis været noget højere.

Troels Juel, Folkebevægelsen mod EU

Grækenland: 50.000 på gaden mod EU's spareplaner

Den græske tragedie fortsætter. Lånepakken fra EU, Den Internationale Valutafond og Den Europæiske Centralbank forventes nu at kræve massive skattestigninger af grækerne.

De vilkår som en ny EU-lånepakke vil medføre, er ikke populære. Inspireret af de spanske protester samledes 50.000 mennesker i Athen for at protestere mod de højere skatter, som en ny lånepakke forventes at indføre. Med en sort økonomi anslået til at udgøre 20 - 30 procent af landets BNP, og med en arbejdsløshed på 16 procent, er landet i forvejen økonomisk hårdt ramt.

Grækenlands premierminister, George Papandreou, diskutere p.t. en sparepakke. Den forventes at skære de græske budgetter med yderligere 6,4 milliarder euro, skriver internetavisen euractiv.com.

Grækenland, der med den første lånepakke modtog 43 milliarder euro

ud af de i alt 110 milliarder (der er tilgængelige for landet) har akut brug for 12 milliarder euro i slutningen af juni, for at budgetterne skal hænge sammen. Hestekuren fra EU og IMF har ikke formået at sætte gang i væksten i den græske økonomi, men derimod blot tvunget landet til at indføre hårde restriktioner på alt fra lønninger til velfærdsydelser. Eller som Labours leder, Ed Milliband, udtrykte om EU's nedskæringskrav over for Irland: "Det gør ondt, til gengæld virker det ikke".

Troels Juel, Folkebevægelsen mod EU

Fire udtalelser om klassekampen i dag

Det europæiske regionale møde for Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og organisationer i København Maj 2011

Det europæiske regionale møde for Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer fandt sted i København i maj 2011.

Det vedtog fire vigtige politiske udtalelser om den skærpede klassekampssituation i dag, som bringes her.

De deltagende partier og organisationer var

Arbejderpartiet Kommunisterne, Danmark - APK

Arbejdernes Kommunistiske Parti i Frankrig – PCOF

Organisationen til gendannelse af Grækenlands Kommunistiske Parti (1918-1955)

Kommunistisk Platform Italien
ML-organisationen Revolusjon, Norge

Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister) – PCE(m-l)

Tyrkiets Revolutionære Kommunistiske Parti – TDKP

Organisationen til opbygning af et kommunistisk arbejderparti i Tyskland (Arbeit-Zukunft)

Forbered skærpelsen af klassekampen

I den kapitalistiske verden, der stadig er i dyb krise, blæser der folkelige oprørs- og revolutionsvinde fra Mahgreb og mellemøstlige lande. Folkene i disse lande har rejst sig, det ene efter det andet, imod tyranniske regimer, der ofte har solgt sig til imperialismen. De kæmper for demokrati; de ønsker at leve et værdigt liv, at arbejde, studere og bidrage til deres lands udvikling og slippe af med de korrupte regimer, der har beriget sig på deres regning ved at sælge landet og dets rigdomme til imperialistmagterne.

Revolutionen begyndte i Tunesien. Arbejderklassens modstand, og fra modstanden ungdommen, bønderne, demokraterne og de folkelige lag blev organiseret på trods af den rasende undertrykkelse fra Ben Ali-regimet, der til det sidste blev støttet af dets imperialistiske godfathers.

I denne kamp har Arbejdernes Kommunistiske Parti i Tunesien (PCOT) spillet en afgørende ledende rolle. Sammen med andre kræfter kæmper det i dag for at denne revolutionære proces skal føres igennem til enden. Det var den tunesiske revolution, som fordrev Ben Ali. Den tilskyndede andre folk i Mahgreb og Mellemøsten til at rejse sig. Fra Ægypten til Yemen, fra Marokko til Syrien, har der udviklet sig bevægelser, som har frembragt en stor sympatibevægelse blandt arbejderne, ungdommen og folkene i hele verden.

Imperialistmagterne, som betragter denne region som deres private jagtmark, er blevet taget på sengen. De foregøgler at støtte disse folkelige bevægelser med henblik på at forsøge at udnytte dem i deres egen interesse. I Libyen har de fundet kræfter, der var parat til at samarbejde med dem, og Sarkozy, Cameron og Obama udløste en krig, som kaster landet ud i kaos. For første gang i sin historie intervenserer NATO militært i denne region, og viser dermed imperialistmagternes vilje til at

bremse de folkelige bevægelser og opnå fuldstændig kontrol med alle Libyens ressourcer, især olie, gas og vand. De har også interesse i Libyens geostrategiske position på det afrikanske kontinent og i Middelhavsregionen.

Som G8-topmødet har vist, snakker de store imperialistmagter om at 'hjælpe' disse folk, men de forsøger at lænke dem med gæld. I dag er gældsmekanismen et centralt redskab for imperialismens nykoloniale politik. Vi fordømmer denne politik for slavebinding og fremhæver tværtimod, at disse folk ikke har brug for ny gæld.

Det er ikke afsluttet endnu, men med disse bevægelser har klassekampen antaget en ny dimension, en ny skala, internationalt. Disse folk har rejst sig og giver ny gnist til revolutionen, til kampen for national og social befrielse. De har vist, at det er folket, som skaber historie, og at et forenet folk kan ombringe den imperialistiske orden og vælte diktaturer.

Ideen om revolution er igen på dagsordenen

Arbejderklassen, det arbejdende folk, ungdommen og verdens folk er solidariske med denne kamp, som inspirerer og opmuntrer dem til at forstærke deres kamp mod det kapitalistiske og imperialistiske system, der tvinger dem til at betale dets krise. Krisen er langt fra forbi, og endnu mindre overvundet, mens en ny krise truer med at eksplodere: statsgældskrisen – især i Den europæiske Union.

Finanskapitalen, monopolerne, har fået gældsat staterne for at redde det finansielle system, bankerne og de store monopoler. Til dette formål er der brugt milliarder af euro fra de offentlige kasser, taget fra de sociale budgetter. Samtidig er lønningerne blevet sænket, og fattigdom og knaphed har ramt stadig større dele af masserne.

Finansmarkederne spekulerer i statsbankerrotter; de forlanger at livremmen skal spændes endnu mere ind og kræver nye privatiseringer og nye nedskæringer i de sociale rettigheder. For at redde euroen vil lederne af EU's stormagter, af IMF og ECB (Den europæiske Centralbank) gennemtvinge en meganedskæringsplan; det er den såkaldte 'stabilitetspagt', som i realiteten vil kaste endnu flere arbejdere i by og på land, unge og arbejdende kvinder ud i fattigdom usikkerhed, og vil øge superudbygningen i virksomhederne.

For at påtvinge en sådan politik for sociale tilbageskridt, styrker regeringerne – højreregeringer, såvel som socialdemokratiske og socialliberale – den reaktionære lovgivning for at kriminalisere den fremvoksende sociale kamp. De holder sig ikke tilbage fra at kopiere de racistiske dagsordener, som sættes af de ekstreme højrepartier, som udvikler en populistisk propaganda.

Vi fordømmer forstærkelsen af 'fort' Europa og siger: "Det er ikke immigranterne, som skal smides ud, men Sarkozy, Berlusconi og Co."

Arbejderklassen, folkemasserne og folkene går til modstand og nægter at betale for det kapitalistiske systems krise

I en række lande går ungdommen, der er massearbejdsløshedens og knaphedens første ofre, på gaderne og besætter offentlige pladser i byerne, mens de udskriger deres vrede mod et samfund, som ikke har nogen fremtid at tilbyde dem. I alle landene, fra Grækenland til UK, fra Portugal til Italien, fra Irland til Spanien, demonstrerer arbejderklassen og folkets masser; de går til modstand og udtrykker deres Nej til at betale for systemets krise.

Vi arbejder for at udvikle denne modstand, for at udvikle den internationale solidaritet og knytte disse fronter sammen til en generel udfordring af det kapitalistiske system, som er ansvarligt for krisen, krigene og katastroferne, som ved Fukushima-atomkraftværket. Det er kapløbet om maksimalprofitter, som ofrer arbejdernes og folkenes sikkerhed.

Vi støtter arbejdernes og folkenes kamp i Europa, som nægter at betale for kapitalisternes gæld, og vi erklærer, at det er de rige, spekulanterne og de store aktionærer, som må betale den.

Vi støtter kampene imod privatisering og fjernelse af offentlige tjenester, inden for sundhed, uddannelse, social sikkerhed ...

Vi støtter arbejdernes strejker og kampe for højere løn, mobiliseringer

mod fyringer, lønnedgang og forværing af de sociale vilkår.

Vi opfordrer til at forstærke kampen mod "stabilitetspagten" i alle lande og på internationalt plan.

Vi fordømmer og bekæmper racisme og kæmper for lige rettigheder for alle arbejdere, som tillader dem at kæmpe sammen mod vores fælles fjender.

Vi fordømmer imperialismens krigspolitik og appellerer om solidaritet med folkene kampe i Mahgreb og Mellemøsten.

Vi opfordrer til en stor solidaritetsbevægelse med den revolutionære proces i Tunesien og for støtte til vores broderparti PCOT.

Vi arbejder for at forene de kræfter, som er modstandere af bougeoisiets og imperialismens politik, de imperialistiske kriges politik, og for at bygge fronter i kampene, nedefra og i aktion.

Klassekampen har taget fart gennem de seneste måneder

Vi opfordrer arbejderklassen, de unge, de arbejdende i by og på land, de arbejdende kvinder til at intensivere deres kampe for at forsvare deres tilkæmpede sociale og politiske rettigheder.

Vi opfordrer de politiske og sociale organisationer, som ønsker at bryde med dette system, og vil se social forandring, til at forberede sig på de nye udviklinger i klassekampen, på kamp og konfrontationer på et højere niveau.

København maj 2011

Solidaritet med de arabiske folks kamp

Vi – de europæiske partier og organisationer i Europa, som er medlemmer af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer IKMLPO – understreger, at de folkelige opstande i Nordafrika og Mellemøsten er udsprunget af de brede massers forfærdelige materielle levevilkår og de despotiske regimers diktater i disse lande.

Disse levevilkår er objektivt blevet forværret som resultat af den kapitalistiske verdenskrise.

Der er dybe problemer i forhold til spørgsmålet om demokrati og først og

fremmest i forhold til det sociale spørgsmål, udbygningen, fattigdommen og uligheden, som er skabt af den imperialistiske politik for udplyndring og undertrykkelse af folkene i de afhængige lande.

Disse demokratiske og revolutionære processer fortsætter og kæmper for at vælte de despotiske regimer og de reaktionære kræfter, for fuldstændigt at eliminere det herskende fåtals privilegier, for at vinde politisk frihed, for at bryde med afhængigheden af imperialismen og for at åbne perspektivet til et andet samfund.

Disse udviklinger beviser folkene i de afhængige lande og de undertrykte unges revolutionære kapacitet, som er de virkelige pådrivere af denne udviklingsproces.

De er meget vigtige for den internationale arbejderklasse, fordi de svækker imperialismens positioner; de kan omforme de afhængige lande fra reserver for imperialismen til reserver for den proletariske revolution.

Disse bevægelser har i almindelighed en progressiv karakter og giver det internationale proletariat vigtige lærdomme, fordi de uddanner de udbyttede i kamp, og indgyder tillid til deres egne kræfter og igen sætter ideen om revolutionen på dagsordenen.

Vi understøtter beslutsomt de undertrykte folks revolutionære bevægelser og befrielsesbevægelser, som styrker den internationale kampfront mod imperialismen. Vi må i særdeleshed støtte det tunesiske folks demokratiske revolution imod Ben Alis diktatur, en revolution, hvor Arbejdernes Kommunistiske Parti i Tunesien PCOT spiller en aktiv rolle og i den revolutionære proces handler med beslutsomhed og klare ideer.

Imperialismen søger at knuse eller kontrollere disse revolutionære processer med forskellige metoder, blandt andet gennem økonomisk kvælning. Derfor foreslår vi at gennemføre en bred international solidaritetskampagne for at forlange eftergivelse af Tunesiens udlandsgæld. Denne gæld er et vigtigt våben i imperialismens hænder til at strangulere folkene og fastholde landene i en position af afhængighed.

Fra starten på de folkelige opstande har imperialismen, især den amerikanske imperialisme og europæiske magter

som Frankrig, UK, Italien, Norge, Spanien o.s.v., inter文eneret i regionen, direkte eller indirekte, for at genvinde kontrollen og drage fordel af situationen.

Den krig, som imperialistmagterne gennemfører i Libyen gennem deres militær arm NATO er en reaktionær imperialistisk krig for udplynning af afhængige lande, for social og national undertrykkelse, for at kvæle de revolutionære bevægelser.

Dens formål er: at indsætte en marionette regering i Libyen, der vil lade dem opnå fordelagtige priser på benzin, gas og vand; sikre deres tilegnelse af Libyens finansielle rigdomme; opnå kontrol med et strategisk område, og forhindre og drukne de folkelige revolutioner, samt at fordrive andre rivaliserende kapitalistmagter fra regionen.

Det er første gang NATO har inter文eret i denne regionen, og det er et udslag af dets nye strategi for at beherske regionen og kontinentet. Vi må afsløre og forkaste NATOs kriminelle politik for krig og terror, som også EU deltager i.

Vi forlanger denne krigs umiddelbare ophør og tilbagetrækning af de væbnede imperialistiske styrker fra Libyen, Afghanistan og Irak. Vi forlanger udtræden af NATO og EU, lukning af de amerikanske militærbaser, og brug af offentlige midler til social velfærd og bistand og ikke til krig.

Vi vil følge en politik for fred og af solidaritet med de kæmpende folk.

Vi støtter udviklingen af den folkelige bevægelse og forsvarer alle landes suverænitæt og nationale uafhængighed. Vi fordømmer indblandingen og truslen om nye imperialistiske interventioner, nu især mod Syrien.

Vi bekræfter igen vores solidaritet med det palæstinensiske folk og befolkningen i Gaza, som lider under en grusom blokade, organiseret af den racistiske israelske stat, og vi kræver dens øjeblikkelige ophør. Vi støtter det palæstinensiske folks kamp for reel anerkendelse af deres fuldstændige nationale rettigheder. Vi fordømmer den kriminelle zionistiske politik og samtidig fordømmer vi EU's medskyld med Israel på det politiske, økonomiske og militære plan.

Vi forlanger et stop for den racistiske og fremmedfjenske politik mod immigranter, en politik der forekommer over hele Europa; vi fordømmer imperialistmagternes militarisering af Middelhavet, samtidig med at de hyklerisk taler om menneskerettigheder.

Vi fordømmer det lighedstegn, de revolutionære kræfter sætter mellem islam og terrorisme.

Vi siger Nej til EU-kommissionens manøvrer i dets forbindelser med de afrikanske lande, til det frie markeds politik, til privatisering og ødelæggelse af offentlig service.

Længe leve folkenes kamp og international solidaritet!

København Maj 2011

Længe leve den kæmpende ungdom

Den spanske ungdom fortsætter deres aktion i Madrid, Barcelona og dusinvis andre byer i landet. I Spanien, hvor mere end 40 pct. af de unge er arbejdsløse, går ungdommen på gaden for at deres grundlæggende og vitale interesser. Ungdommen forlanger arbejde, en tilstrækkelig indkomst, boliger, ret til skole og uddannelse for alle o.s.v.

De unge har forenet sig om parolen

”Ægte demokrati NU!”, som udtrykker deres utilfredshed med de ødelæggelser, som er skabt af det kapitalistiske udbytningssystem, og udsender et skrig om oprør imod det.

Det kapitalistiske system oplever en af dets dybeste kriser i et århundrede. Som altid sendes regningen til arbejderne, som på ingen måde har ansvar for krisens udbrud, mens monopolerne

og bankerne fylder deres lommer og kasser.

Krisens byrder væltes ikke bare over på ryggen af de undertrykte folk og nationer i verden, men også på ryggen af arbejderne og folkene i de udviklede kapitalistiske lande. Ungdommen er i særlig grad ramt af disse angreb og har derfor indtaget en plads i forreste række i denne kamp.

De unge er i kraft af deres dynamik i

forreste række i kampen for at forsvare deres egne krav og bidrage med deres styrke, energi og entusiasme til de ældre generationer.

Den spanske ungdom og hele den europæiske ungdom, som er parat til at følge dens eksempel, vil have de bedste arbejdsbetingelser og levevilkår; de vil ikke dømmes til knappere forhold end deres forældres.

Som europæiske marxistisk-leninistiske partier, medlemmer af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer IKM-LPO, værdsætter den spanske ungdoms kamp højt og hilser den varmt. Vi mener, at kravene fra denne bevægelse, hvor den kommunistiske ungdom spil-

ler en aktiv rolle, er særdeles fornuftige, opnåelige og nødvendige.

Vi opfordrer hele den europæiske ungdom, og især ungdommen i Grækenland, Portugal, Irland og UK, som har

været genstand for kapitalens uhyrlige angreb, til at lade sig inspirere af den spanske ungdoms eksempel, af deres oprør mod udbytning, mod reaktion, mod social uretfærdighed, og føre denne bevægelse fremad.

Eftersom de unge er dømt til at leve 'uden arbejde, uden bolig, uden fremtid' vil de gennem deres mobilisering bevise, at de er i stand til at leve 'uden frygt'.

Længe leve den kæmpende ungdom!

**Ungdommen er fremtiden,
fremtiden er socialisme!**

København maj 2011

Atomkraft og kapitalisme er en dødelig cocktail

Fukushima nedsmeltningkatastrofen beviser igen, at vores miljø og arbejdernes sikkerhed kan ofres for det begær efter maksimalprofit, som er fremherskende i den kapitalistiske produktionssmåde.

Atomlobbyen har løjet konsekvent og hævdet at atomkraft er 'fuldstændig sikker'. Fukushima, Tjernobyl og Tremileøen (Harrisburg) beviser det modsatte. Det understreges yderligere af, at også forsikringsmonopolerne selv afviser at forsikre atomkraftværker.

Selv hvis akraftværkerne var 'sikre', ville det ikke løse problemet med det giftige radioaktive affald. Dette affald forgifter have og floder hver eneste dag. Uran og plutonium ligger ubeskyttet i forurenede områder og inde i atomkraftværkerne.

Atomkraft er dyr og en begrænset energikilde

Arbejdernes sikkerhed i atomkraftværkerne og folkene i de nærliggende områder ignoreres. De tvinges til at arbejde i forurende områder, og er de første til at lide når ulykkerne indtræffer.

Som følge af NATO-alliancens førsteslagsstrategi forurenes Europa også

af hundreder af missiler med atomsprænghoveder, som tilhører forskellige atommagter, især USA. De er en potentiel kilde til katastrofe for alle, ven som 'fjende'. Folkene må forlange, at sådanne våben forbydes på deres territorium, som det er sket i nogle lande.

Den civile anvendelse af atomenergi opstod som et biprodukt af den militære produktion. Også i dag er den civile og militære sektor nært forbundne. Militær og politi er altid involveret i beskyttelse af atomkraftværker, hvad der gør dem til halvmilitariserede zoner. På denne måde kan fejl og ulykker også holdes hemmelige for offentligheden, hvad der fuldstændig underminerer demokrati.

Vores øjeblikkelige krav er derfor:

- Øjeblikkelig opstart af vedvarende og bæredygtig energiproduktion.
- Øjeblikkelig lukning af alle gamle

atomkraftværker.

- Nej til nye atomkraftværker.
- Eksisterende akraftværker må lukkes hurtigst muligt.

Disse krav er fuldstændig retfærdige og fornuftige. Folkene vil ikke være afhængige af atomkraft. Det italienske folk har forlangt en folkeafstemning for at forkaste opførelse af nye akraftværker i deres land; på Sardinien stemte 97 pct. af vælgerne nej til atomkraft ved en vejledende folkeafstemning for nylig.

Vi kræber at monopolerne, som er ansvarlige for forureningen og giftigt affald fra atomindustrien tvinges til at betale alle omkostningerne ved ødelæggelser og for nedlæggelsen af gamle akraftværker.

Vi kender stadig ikke de langsigtede konsekvenser af Fukushima-katastrofen. Når en katastrofe af sådanne dimensioner forekommer i et så fremskredent land som Japan, kan lignende katastrofer forekomme hvor som helst.

Kapitalisme og imperialismen er uforenelige med beskyttelse af vores miljø; dette system er uforeneligt med en bæredygtig fremtid.

København Maj 2011

THE VOICE OF REVOLUTION

By Annisette Koppel

YOU CAN BURN MY HOUSE DOWN,
PRISON ME FOR A WHILE,
KICK ME OUT,
CLOSE THE BORDER
BUT MY SONG,
STILL KEEP ON FLYING.

I WALKED A THOUSAND YEARS
KNOW EVERY FAMILY OF MAN
PLAY'D MY SOUL ON FIRE,
WATCHED OUT, FOR MY BABY AT NIGHT
OH, THE DIFFERENCE BETWEEN YOU AND ME
I GOT LOVE, I GOT DIGNITY,

YOU CAN BREAK MY HEART WITH HATRED,
DRY OUT MY CHILDRENS MOUTH,
SET YOUR DOGS ON ME,
HUNT ME DOWN
LIFE IN JUSTICE
STILL GROWING IN MY MIND.

YOU DONT KNOW THE FEAR OF HUNGER,
JUST FEAR THE ONE YOU ARE
CAN'T BE NO LONGER,

*THE CHANGE OF TIME IS ROLING
LIKE BIG WAVES FROM THE SEA,
THE VOICE OF REVOLUTION,
IS REACHING ME.*

*THE CHANGE OF TIME IS ROLING
LIKE BIG WAVES FROM THE SEA
THE VOICE OF REVOLUTION
SURE IS REACHING ME*

*Denne nye sang af Annisette, utvivlsomt inspireret af
opstandene i de arabiske lande, er med på Savage Roses
igangværende koncertturne*

YOU GOT LIMITED POWER,
A BITTER TASTE OF DEATH,
ON AND ON YOU'RE KILLING ME,
BUT MY LIFE
IS LIKE SEED OF THE SPRING.

YOU HIDE ALL YOUR GOODS
NAME ME, THE THIEF
AFRAID SOMEBODY KNOWS THE TRUTH;
YEAH, ME AND MY
GOT NOTHING TO LOSE.

*THE CHANGE OF TIME IS ROLING,
LIKE BIG WAVES FROM THE SEA,
THE VOICE OF REVOLUTION
SURE, IS REACHING ME*

Politistatsdom mod klimaaktivister

Mens der udledes CO2 som aldrig før, har to klimaaktivister fået en ubetinget fængselsdom for en fredelig aktion under klimatopmødet i København

2010 satte ny rekord i udledning af CO2. Udledningen skulle angiveligt være faldet dels p.g.a. den økonomiske krise, dels p.g.a. vise statslederens rettidige klimaskridt. Men ingen af delene har virket. Tværtimod viser tallene for udledningen af CO2 med rekordstore 30,6 milliarder ton, at det går meget stærkt den gale vej. Det mislykkede klimatopmøde i København i december 2009 resulterede i en hensigtserklæring om at holde den globale opvarmning på under 2 grader. Den hastige stigning i CO2-udledningen viser, at det er et totalt urealistisk mål med de nuværende metoder.

De nye tal indebærer i50 procent risiko for, at den globale gennemsnitstemperatur stiger med fire grader inden år 2100.

- En sådan opvarmning vil forstyrre livet og levebrødet for flere hundrede millioner mennesker over hele kloden, og det vil føre til omfattende folkevandringer og konflikter, siger professor i økonomi og klima ved London School of Economics, Nicholas Stern, til avisen The Guardian.

Under klimatopmødet i København organiserede det globale klimanetværk Climate Justice Action en protestdemonstration mod den useriøse officielle debat under overskriften "Reclaim Power – Push for Climate Justice". Det skete den 16. december ved Bella Centret, hvor konferencen fandt sted, i et forsøg på at give en stemme til de folk, der bliver hårdest ramt af klimaforandringerne, men som ikke blev hørt i Bella Centret. Man forsøgte at lave et alternativt topmøde udenfor, hvor nogle af de delegerede også ville deltage.

CJA's to kvindelige danske talsmænd Tannie Nyboe og Stine Gry Jonassen blev arresteret under protesten og sat i

varetægtsfængsel henover julen. De blev anklaget for vold mod politiet og blev med en uventet hård dom idømt betinget fængsel ved byretten. Nu har Østre Landsret skærpet dommen til fire måneders fængsel, hvoraf de to er ubetinget. Tannie og Stine skal altså sættes i fængsel igen. Angiveligt for at have opfordret til vold.

Der var imidlertid ingen vold ved demonstrationen. Ingen demonstranter gik til angreb på Bella Centret, politiet eller delegerede.

- Det var en fredelig demonstration uden spark, slag eller flaskekast. Derfor er det en meget kedelig dom, siger forsvarsadvokaten Thorkild Høyer til Modkraft og spørger retorisk: - Hvorfor skal man lave en fredelig demonstration fremover, hvis man alligevel får dom for vold?

De to klimaaktivister burde i stedet have en pris for at sikre, at den store demonstration foregik helt fredeligt, mener Thorkild Høyer.

Dommen mod klimaaktivisterne er simpelthen en politistatsdom. Den skal retfærdiggøre terrorlove, rockerlov og lømmelpakke, der alle er med til at undergrave retssikkerheden og kriminalisere politisk protest.

-os

Revolutionært Sommertræf 2011

29. juli-3. august

Sæt et stort, rødt X i kalenderen fra fredag den 29. juli til onsdag den 3. august. De dage er der nemlig Revolutionært Sommertræf 2011 – i år på Midtsjælland.

der være kombination af teori og praksis, debatter og workshops, oplæg og oplæring, og et fokus på at forberede deltagerne på det kommende års politiske kampe.

Revolutionært Sommertræf 2011 rejser overordnede spørgsmål som:

Hvilke erfaringer er vi blevet rigere det seneste år? Hvilken taktisk analyse skal ligge til grund for det kommende års arbejde?

Hvordan kan den revolutionære bevægelse understøtte ungdommens og arbejdernes spontane og sporadiske protester, og hvordan kan den revolutionære bevægelse tage initiativer, der sætter systemet under pres?

Hvordan forestiller vi os socialismen, og hvordan får vi socialismen på den danske klassekamps dagsorden?

På Revolutionært Sommertræf vil

Tilmeld dig nu!

Revolutionært Sommertræf finder sted fra d. 29 juli til d. 3 august og arrangeres i et samarbejde mellem

Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund Foreningen Oktober og Arbejderpartiet Kommunisterne

Flere oplysninger ved tilmelding

Priser for deltagelse på Revolutionært Sommertræf

Hele træffet:

Under 25 år, på overførselsindkomst: 700 kr.

Over 25 år: 900 kr.

For tilmelding eller yderligere info – kontakt via: apk@apk2000.dk eller dku@dku99.dk

Til de konfliktende medarbejdere på CSC

*ArbejderPartiet Kommunisterne, APK
Københavns Distrikt, udtaler*

Igennem snart 4 måneder har I formået at holde fast ved kravet om reelle forhandlinger om fornyelsen af jeres overenskomst.

Det har i gjort helt i tråd med traditionerne i dansk arbejderbevægelse og desuden i tråd med de aftaler der er indgået og underskrevet af Prosa og CSC.

Den amerikanske multinationale concern CSC er til gengæld fast besluttet på, at de overenskomstmæssige vilkår skal forringes til ukendelighed.

Dette i en grad så man dårligt kan tale om, at der foreligger en gensidig aftale, men at der i stedet er tale om et diktat.

CSC-ledelsen var på forhånd klar over at deres 'tilbud' var uspiseligt, af den grund har de taget flere velkendte, og velforbredte, beskidte tricks i brug.

Forhåndsftaler om skruebrækkerarbejde, amerikanske Union Buster-advokater, skinforhandlinger og senere forkastelse af disse, overvågning og trusler

på arbejdspladsen, uberettigede fyringer af tillidsfolk, løgn om og fortielse af fejl og nedbrud i systemerne, er bare nogen af midlerne, der er taget i brug.

Senest har vi set skruebrækkere blive kørt på arbejde under politibeskyttelse.

I står i dag i forreste række i modstanden mod urimelige arbejdsvilkår og løntrykkeri, og for tryghed i ansættelsen og retten til arbejdskonflikter.

Det gør i fordi den kamp i fører, udover den konkrete betydning den har for jer, er principiel for hele fagbevægelsen.

APK København støtter jeres kamp for ordentlige vilkår og gennemførelse af jeres retfærdige krav.

Vi støtter også jeres kamp som er en vigtig del af alle danske arbejdendes kamp.

For en reel forhandling om overenskomstfornyelsen for de strejkende på CSC!

Nej til skruebrækkeri og Union Busting!

For bedre vilkår for de arbejdende på det danske arbejdsmarked - ikke værre!

APK-København, 7. juni 2011

Økonomisk indsamling 2011

Støt KPnetTV

De (ægte) røde lejesvende på KPnetTV er blevet en fast del af Kommunistisk Politik og kpnet.dk's nyhedsdækning. Under sloganet 'Videoreportager fra gaden' har KPnetTV lavet langt over 100 videoer, demonstrationsreportager, dokumentation, taler, interviews på 3 forskellige sprog, stemningsreportager fra 1.maj og meget mere.

Vi har også lavet kanalen KPnetTV2 der under sloganet 'Historien om balladen' bringer indslag fra klassekampens audio-visuelle gemmer.

Nu vil vi lave endnu mere, men vi har brug for jeres hjælp!

Vi laver nu en økonomisk kampagne fra 1.maj og frem til midt-juni, hvor forhåbningen er at vi kan samle nok penge ind til:

- At opbygge et TV-studie.
- At investere i nyt og bedre lydudstyr, bl.a. mikrofoner til interviews i vores nye studie.
- At sikre godt klasse-TV fra flere dele af landet.
- At fortsætte vores arbejde som i løbet af kampagnens løbetid vil være set af langt over 50.000!

Den økonomiske indsamling i 2010 bidrog til indkøbet af en ny trykpresse, der har resulteret i stærk forbedring af tryk kvaliteten af Kommunistisk Politik – og farvebilleder.

Vi håber at I vil spytte lidt i kassen; det er tiltrængt, ligesom KPnetTV er det!

I kan indbetale på:

Reg.nr. 1551 Kontonr. 166 34 271
(Mærk betalingen KPnetTV)

Styrk den røde kanal!

KPnetTV - Videoreportager fra gaden

www.kpnet.dk | [youtube.com/user/KPnetTV](https://www.youtube.com/user/KPnetTV)

Københavns institutioner holder ulovlige lukkedage

En ny undersøgelse foretaget af Københavns Forældreorganisation viser alarmerende tal: Ud af 115 institutioner har 68 for mange lukkedage og 76 opfylder ikke kriterierne for hvornår de må holde løsrevne lukkedage. KFO beder nu finansminister, Claus Hjort Frederiksen og KL om hjælp i sagen.

- Det er simpelthen en skandale at institutionerne ikke overholder reglerne. Lukkedagene er til stor gene for rigtig mange børnefamilier, som i forvejen ofte har en presset hverdag og det er derfor meget frustrerende, at så mange institutioner ikke overholder reglerne, holder for mange lukkedage og har for mange løsrevne dage, lyder det fra Nina Reffstrup fra Københavns Forældreorganisation, KFO.

I en aftale mellem regeringen og KL er det tidligere besluttet, at kommunerne

skal afskaffe de løsrevne lukkedage. Dertil har politikerne i Københavns Kommune besluttet, at institutionerne må have max. 19 lukkedage om året. De regler kan KFO altså nu bevise ikke overholdes i en lang række Københavnske institutioner.

- Institutionerne SKAL overholde reglerne andet er der simpelthen ikke at sige. Som udgangspunkt er KFO imod lukkedagene, som ikke er andet end ren besparelse på vores børn og vi vil derfor selvfølgelig ikke acceptere flere af dem end højest nødvendigt. Vi har derfor henvendt os til Claus Hjort for at få afskaffet lukkedagen og for at få dem ind som en del af økonomiforhandlingerne mellem regeringen og KL, som nu er gået i gang, siger Nina Reffstrup fra KFO.

Københavns Forældre Organisation

Skilsmisseret - måske

Vores 'fremmelige' kultur og demokratiudvikling er i den vestlige verden belæg for at intervenere eller 'blot' fjerne andre landes despoter med voldsomme civile tab til følge. Andre kulturer er så farlige og skadegørende, at vi forbyder burkaer, religiøse smykker med meget mere.

Der forsøges skabt en holdning om, at den vestlige kultur er "superior". Den kan ikke blive bedre, og den står over alt andet. Med murens fald lød der røster, som gav udtryk for, at nu kunne vi med knusningen af østregimerne ikke udvikle tingene yderligere. Vi havde nået endemålet. Det skulle så vise sig med folkekræb, krige iværksat uden for det internationale samfund og konventioner i et uhørt omfang, nød og elendighed blandt milliarder af verdensborgere og en plan, der af mennesket – det mest intelligente væsen på Jorden – er ved at gå til grunde som følge af forureningen.

Når magthaverne påberåber sig retten til at kalde deres kultur for superior, så har det intet med videnskab at gøre, men tværtimod en panisk arrogance, der afdækker et system i forfald.

De vestlige systemers behandling af egne borgere er i den grad mærket af frygt for borgerne selv. Kontrol og overvågning er så omfattende som aldrig før. Folkets enhed skal for hver en pris smadres og splid, frygt og had skal spredes.

Det er ikke en værdig, retfærdig eller human politik.

Vi kan dykke ned i et hvilket som helst vestligt land og med lethed afdække råddenskab i systemets behandling af egne borgere. De mest almindelige menneskerettigheder er ikke eller har indtil for nylig ikke været en selvfølge. Alene kvindernes rettigheder er i vores 'kultiverede' verden ikke det mindste på plads, på trods af at vores regering med ligestillingsministeren i forgrunden finder, at der ikke længere eksisterer forskelle i behandlingen af mænd og kvinder, i hvert fald Danmark: 'Der er ligestilling, og 8. marts har ikke læn-

Romantik på Malta - men måske holder det ikke ...

gere relevans som en kampdag.'

Det er ikke lang tid siden, at kvinderne i Schweiz fik stemmeret! I hvor mange europæiske lande har kvinderne ret til abort? I USA dræber yderliggående aktivister læger og politikere, der går ind for abort, hvilket kun alt for tydeligt viser, hvor voldsom antiabortbevægelsen er i dette 'Guds eget land'.

Alligevel harcelerer magthaverne mod ortodoks muslimsk kultur, der diskriminerer kvinderne. De underlægges tvangsægteskaber med meget mere:

'Det er dog ufatteligt umenneskeligt. Hvilken kultur kan være så tilbagestående, at man affinder sig med at behandle halvdelen af befolkningen så diskriminerende?'

Det fandt jeg så forleden ud af, at det kan man inden for EU's egne grænser!

På Malta har man faktisk forbud mod skilsmisse. Det er simpelthen ulovligt. Man kan indvende, at det ikke er det samme som tvangsægteskab, hvilket jo er fuldstændigt korrekt, men en fratagelse af fortrydelsesretten er altså en tvang til at fastholde en status quo mod den ene parts (kvindens) interesse.

Malta blev uden forbehold optaget i EU i starten af dette århundrede med påbegyndt medlemskab 1. maj 2004. Malta indførte euroen som valuta i 2008. Dette har alt sammen været smertefrie processer, hvor EU ikke har antyd det mindste i forhold til den diskriminerende praksis – og stadig ikke gør det.

Nu skal det så retfærdigvis siges, at der netop har været afholdt folkeaf-

stemning blandt landets 400.000 indbyggere, hvilket resulterede i et flertal for ophævelse af forbuddet. Imidlertid var afstemningen kun vejledende. Landets premierminister Gonzi udtaler, at han ikke bryder sig om resultatet!

Sådan!

Der er ingen alarmklokker, der ringer i resten af den vestlige verden! Ingen kalder til samråd, hvorvidt den lille halve million skal have nogle dronebomber smidt i hovedet. Ingen beskæftiger sig med, hvor store Gonzis og hans families paladser er. Alt er under kontrol. Malta er under vores kulturelle, økonomiske og politiske vinger og interesser, og det kommer i første række!

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Mandag til torsdag 16-18

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

”Juventud sin futuro”

Den Europæiske Centralbank (ECB) har sammen med EU-Kommissionen og Den Internationale Valutafond netop afsluttet en gennemgang af den græske økonomi. Det er den fjerde af sin slags, og en del af den ”redningspakke” grækerne var nødt til at tage i mod for at undgå statsbankerot. De tre reviewere er godt tilfredse med nedskæringer i den offentlige sektor og planlægningen af omfattende privatiseringer, der skal sikre ca. 370.000.000.000 kr. til gældsbetaling.

På trods af de store lån og omfattende nedskæringer tyder alt på, at Grækenland fortsat styrer mod bankerot. Statsgælden og budgetunderskuddet er simpelthen for store. Et stort problem er, at de banker der har lånt Grækenland penge ved at købe statsobligationer, har forsikret sig mod tab gennem såkaldte ”Credit default swap” (CDS)-kontrakter med andre banker. Da Lehman Brothers krakkede i 2008, udløste det omfattende CDS-udbetalinger, der forværede finanskrisen.

Risikoen for statsbankerot har fået ECB til at komme med en løsning, hvor bankerne frivilligt kan forlænge løbetiden på deres græske statsobligationer. Altså vente lidt længere med at få lånene retur. Ordningen er frivillig, fordi enhver tvang overfor bankerne vil udløse CDS-udbetalinger på milliarder af euro, penge der formentlig ikke eksisterer. Resultatet kan meget muligt være en ny omgang finanskrisen med børsøst og bankkrak.

At bankerne kan få ”deres” penge, har fra starten været en hovedprioritering i krisepolitikken. Den eneste måde det kan lade sig gøre på, er ved at skære velfærd og sælge ud af samfundets værdier.

Det er blevet tydeligt for mange, at finanskapitalens interesser står i direkte opposition til befolkningernes interesser. Det er en international klassekamp, og finanskapitalen kæmper for at holde befolkningerne splittet. Det er vigtigt for dem, at de enkelte landes gældsproblemer dels ses som landenes egen skyld p.g.a. overforbrug og mang-

Den græske ungdom på gaden

lende konkurrenceevne, dels ses som en trussel mod alle andres økonomi. Det de for alt i verden vil undgå, er en bølge af befolkninger, der står sammen om at give bankerne fingeren og bruge pengene på sig selv.

Heldigvis tænker folk anderledes end banker gør. Styrket af protesterne i Spanien har grækerne forstærket deres kamp mod nedskæringer og privatiseringer. 60.000 var på gaden i Athen 5. juni i en protest mod ”tyvene” i parla-

mentet; kravet er at nedskæringerne rulles tilbage og ”udsalget” af Grækenland stopper. Protesten søndag var indtil videre kulminationen på to ugers protester, der ser ud til at fortsætte. Den 15. juni har de to hovedfagforeninger indkaldt til generalstrejke.

Kapitalens problem er at krisen og krisepolitikken har skabt en generation af ”juventud sin futuro”, der oprigtigt føler at de intet har at tabe, men en fremtid at vinde.

Verden ifølge Latuff

Anti-immigrationsbanden: Berlusconi & Sarkozy